

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 3 października 2019 r.

Poz. 1874

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 30 sierpnia 2019 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571), z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej ustawą z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538 oraz z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532) oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 29 sierpnia 2019 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje art. 5–18 i art. 19a–21 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538 oraz z 2019 r. poz. 412, 1210, 1495 i 1532), które stanowią:

„Art. 5. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną określa ceny i stawki opłat za energię elektryczną w wysokości:

- 1) cen stosowanych w dniu 31 grudnia 2018 r. ustalonych w taryfie w rozumieniu art. 3 pkt 17 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 i 730), zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki, zwanego dalej „Prezesem URE”;
- 2) nie wyższej niż ceny i stawki opłat za energię elektryczną stosowane w dniu 30 czerwca 2018 r. dla odbiorcy końcowego w rozumieniu art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, zwanego dalej „odbiorcą końcowym”, ustalone przez to przedsiębiorstwo w inny sposób, niż wskazany w pkt 1, w tym w formie umów wynegocjowanych indywidualnie lub w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986 i 2215 oraz z 2019 r. poz. 53 i 730), zwane dalej „cennikiem energii elektrycznej”

– na okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. dla odbiorcy końcowego, innego niż określony w ust. 1a, oraz na okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. dla odbiorcy końcowego określonego w ust. 1a.

1a. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, na okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. stosuje się do odbiorców końcowych:

- 1) pobierających energię elektryczną w punktach poboru energii o napięciu znamionowym nie wyższym niż 1 kV, zużywających energię elektryczną na potrzeby:
 - a) gospodarstw domowych,
 - b) pomieszczeń gospodarczych związanych z prowadzeniem gospodarstw domowych, o ile nie jest w nich wykonywana działalność gospodarcza,
 - c) lokali o charakterze zbiorowego mieszkania, o ile nie jest w nich wykonywana działalność gospodarcza,

- d) mieszkań rotacyjnych, mieszkań pracowników placówek dyplomatycznych i pracowników zagranicznych przedstawicielstw,
 - e) domów letniskowych, domów kempingowych i altan w ogródkach działkowych, w których nie jest wykonywana działalność gospodarcza oraz w przypadkach wspólnego pomiaru – administracji ogródków działkowych,
 - f) oświetlenia w budynkach mieszkalnych,
 - g) zasilania dźwigów w budynkach mieszkalnych,
 - h) węzłów cieplnych i hydroforni, będących w zarządzie administracji domów mieszkalnych,
 - i) garaży, w których nie jest wykonywana działalność gospodarcza;
- 2) będących mikroprzedsiębiorcami albo małymi przedsiębiorcami w rozumieniu art. 7 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. poz. 646, 1479, 1629, 1633 i 2212);
 - 3) będących szpitalami, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2018 r. poz. 2190 i 2219 oraz z 2019 r. poz. 492, 730 i 959);
 - 4) będących jednostkami sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869);
 - 5) będących innymi, niż określone w pkt 4, państwowymi jednostkami organizacyjnymi nieposiadającymi osobowości prawnej.

1b. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 2–5, jest obowiązany w terminie:

- 1) do dnia 13 sierpnia 2019 r.,
- 2) 14 dni od dnia wystąpienia zdarzenia powodującego zmianę statusu odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 1a pkt 2–5, mającą wpływ na przyznanie mu uprawnienia, o którym mowa w ust. 1

– złożyć przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, będącemu stroną umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy kompleksowej z tym odbiorcą, oświadczenie o spełnieniu przesłanek, o których mowa w ust. 1a pkt 2–5, którego wzór określa załącznik nr 1 do ustawy; oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

1c. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 1a pkt 2–5, zawierający z przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną umowę sprzedaży energii elektrycznej albo umowę kompleksową obowiązany jest przy zawieraniu tej umowy, do złożenia temu przedsiębiorstwu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1b.

1d. W przypadku wystąpienia zdarzenia powodującego zmianę statusu odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 1a pkt 2–5, mającą wpływ na utratę uprawnienia, o którym mowa w ust. 1, odbiorca ten obowiązany jest do poinformowania o tym zdarzeniu przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, będącego stroną umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy kompleksowej z tym odbiorcą niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia. Obowiązek przedsiębiorstwa energetycznego, o którym mowa w ust. 1, traci moc od dnia wystąpienia tego zdarzenia.

1e. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu i dystrybucji energii elektrycznej, któremu Prezes URE udzielił koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną po dniu 31 grudnia 2018 r. określa do dnia 31 grudnia 2019 r., dla odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 1a pkt 1, przyłączonego do jego sieci, ceny za energię elektryczną w wysokości cen stosowanych w dniu 31 grudnia 2018 r. przez sprzedawcę z urzędu, na którego obszarze działania zlokalizowane są jego sieci, ustalonych w taryfie zatwierdzonej przez Prezesa URE.

2. (uchylony)

3. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną jest obowiązane do uwzględnienia cen i stawek opłat za energię elektryczną, o których mowa w ust. 1, w rozliczeniu z odbiorcą końcowym za okres od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 6. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, które po dniu 30 czerwca 2018 r., w stosunku do cenników energii elektrycznej:

- 1) dokonało zmiany obowiązującej z odbiorcą końcowym umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowej, a także gdy zmiana cen lub stawek opłat za energię elektryczną nastąpiła zgodnie z treścią umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowej zawartej z odbiorcą końcowym, na cenę lub stawkę opłat za energię elektryczną wyższą od ceny lub stawki opłat wynikającej z umowy sprzedaży energii elektrycznej lub umowy kompleksowej z danym odbiorcą końcowym stosowanej w dniu 30 czerwca 2018 r.,
- 2) zawarło z odbiorcą końcowym umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową z ceną lub stawką opłat za energię elektryczną wyższą od ceny lub stawki, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2

– jest obowiązane do zmiany warunków tej umowy nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2, ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2019 r.

2. Zmiana warunków umowy, o której mowa w ust. 1, następuje poprzez:

- 1) zmianę cen lub stawek opłat za energię elektryczną na ceny i stawki nie wyższe niż wskazane w cenniku energii elektrycznej obowiązującym w dniu 30 czerwca 2018 r. – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) zmianę cen lub stawek opłat za energię elektryczną na ceny i stawki, których sposób wyznaczenia określają przepisy wydane na podstawie art. 7 ust. 2 – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, uznaje się za wykonany w przypadku:

- 1) dostosowania cen i stawek opłat za energię elektryczną dla odbiorcy końcowego zgodnie z art. 5 ust. 1, lub
- 2) dostarczenia odbiorcy końcowemu cennika energii elektrycznej, w przypadku gdy odbiorca końcowy nie zaakceptował wprowadzenia zmian w zakresie cen i stawek opłat za energię elektryczną, zgodnie z art. 5 ust. 1, w zawartej umowie sprzedaży energii elektrycznej albo umowie kompleksowej w terminie wskazanym przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania cennika energii elektrycznej, lub
- 3) nieprzekazania przez odbiorcę końcowego informacji, niezbędnych przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną do wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w zakresie, trybie i w terminie wskazanym w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2, lub
- 4) niezłożenia przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1a pkt 2–5 oświadczenia, zgodnie z art. 5 ust. 1b lub 1c, lub
- 5) dostarczenia odbiorcy końcowemu propozycji wprowadzenia zmiany do umowy, zgodnie z ust. 5, w przypadku gdy odbiorca końcowy nie zaakceptował wprowadzenia tej zmiany w terminie wskazanym przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, nie krótszym niż 7 dni od dnia otrzymania propozycji zmiany umowy.

4. W przypadku gdy odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 5 ust. 1a pkt 2–5, nie złoży oświadczenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1b pkt 1, zmiana umowy przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

5. W przypadku gdy umowa sprzedaży energii elektrycznej lub umowa kompleksowa zawarta pomiędzy przedsiębiorstwem energetycznym wykonującym działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną i odbiorcą końcowym przewiduje określanie obowiązującej w 2019 r. lub w części 2019 r. ceny energii elektrycznej na podstawie wyboru przez odbiorcę końcowego terminu zakupu energii elektrycznej na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312), przedsiębiorstwo to dostarcza odbiorcy końcowemu propozycję wprowadzenia zmiany do umowy w zakresie ceny energii elektrycznej, w której na pozostałą część 2019 r. oferuje stałą cenę energii elektrycznej, określoną zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2, nie później niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 7 ust. 2.

6. Odbiorca końcowy będący podmiotem, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. poz. 1532), zwanej dalej „ustawą o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych”, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy, może złożyć przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, z którym w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. miał zawartą umowę sprzedaży energii elektrycznej lub umowę kompleksową, oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia do stosowania cen i stawek opłat za energię elektryczną, o których mowa w art. 5 ust. 1.

7. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną do dnia złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 6:

- 1) dostosowało ceny i stawki opłat za energię elektryczną, zgodnie z art. 5 ust. 1, odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 6, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, jest obowiązany do zwrotu kwoty obliczonej zgodnie z ust. 8 temu przedsiębiorstwu energetycznemu;
- 2) nie dostosowało cen i stawek opłat za energię elektryczną, zgodnie z art. 5 ust. 1, przedsiębiorstwo to jest zwolnione z obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, w stosunku do odbiorcy końcowego, o którym mowa w ust. 6, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6.

8. Kwotę, jaką obowiązany jest zwrócić odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 6, w przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, oblicza się jako iloczyn wolumenu energii elektrycznej zakupionej i zużytej na własne potrzeby tego odbiorcy w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r. oraz różnicy ceny stosowanej w okresie poprzedzającym zmianę umowy energii elektrycznej lub umowy kompleksowej dokonanej zgodnie z art. 6 i ceny stosowanej zgodnie z art. 5 ust. 1. Kwotę, o której mowa w zdaniu pierwszym, powiększa się o różnicę pomiędzy stawkami opłat za energię elektryczną stosowanymi w okresie przed dostosowaniem tej umowy oraz stawkami opłat za energię elektryczną stosowanymi zgodnie z art. 5 ust. 1.

9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, któremu odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 6, złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, przekazuje temu odbiorcy informację o kwocie podlegającej zwrotowi obliczonej zgodnie z ust. 8, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tego oświadczenia.

10. Odbiorca końcowy, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 6, dokonuje zwrotu, o którym mowa w ust. 8, w terminie 14 dni od dnia otrzymania od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną informacji, o której mowa w ust. 9.

Art. 6a. W przypadku wystąpienia przez odbiorcę końcowego o ponowne wystawienie faktury za energię elektryczną, w celu wykonania przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, przedsiębiorstwo to obowiązane jest do jej wystawienia, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia o wystawienie faktury, na zasadach określonych w ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.^{a)}).

Art. 7. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną oraz odbiorca końcowy kupujący energię elektryczną na własny użytek na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312) lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243 i 2244) lub za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego prowadzącego działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi mogą zwrócić się do Zarządcy Rozliczeń S.A., o którym mowa w rozdziale 7 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571 i 2538), zwanego dalej „zarządcą rozliczeń cen”, z wnioskiem o wypłatę odpowiednio:

- 1) kwoty na pokrycie różnicy między wielkością przychodów za obrót energią elektryczną na rzecz odbiorców końcowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, określoną na podstawie średnioważonej wolumenem ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym powiększonej o pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 4 pkt 1, a wielkością przychodów wynikających z zastosowania cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, lub cen i stawek opłat za energię elektryczną stosowanych w dniu 30 czerwca 2018 r., o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, obliczonej zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., lub
- 2) kwoty na pokrycie różnicy między wielkością kosztów nabycia energii elektrycznej na własne potrzeby przez tego odbiorcę końcowego, zużytej w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., określonych na podstawie średnioważonej wolumenem ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym a wielkością kosztów nabycia energii elektrycznej w czerwcu 2018 r., określonych na podstawie średnioważonej wolumenem ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, obliczonej zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2

– jako rekompensaty odpowiednio z tytułu obowiązku sprzedaży energii elektrycznej po cenach lub stawkach opłat za energię elektryczną określonych w art. 5 ust. 1 albo nabycia energii elektrycznej po cenach wyższych niż ceny nabycia w dniu 30 czerwca 2018 r., zwanej dalej „kwotą różnicy ceny”.

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675 i 1018.

1a. Średnioważoną cenę energii elektrycznej na rynku hurtowym określa się dla:

- 1) umów zawartych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną z odbiorcami końcowymi:
 - a) w 2019 r.,
 - b) przed dniem 1 stycznia 2019 r.;
- 2) grup odbiorców końcowych, określonych w odniesieniu do wysokości napięcia sieci elektroenergetycznej, do której są przyłączeni odbiorcy końcowi.

1b. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną może zwrócić się do zarządcy rozliczeń cen z wnioskiem o wypłatę kwoty na pokrycie różnicy między wielkością przychodów za obrót energią elektryczną na rzecz odbiorców końcowych, o których mowa w art. 5 ust. 1a, określonej na podstawie średnioważonej wolumenem ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym powiększonej o pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 4 pkt 1, a wielkością przychodów wynikających z zastosowania cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, lub cen i stawek opłat za energię elektryczną stosowanych w dniu 30 czerwca 2018 r., o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2, za okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r., obliczonej zgodnie ze wzorem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, zwanej dalej „rekompensatą finansową”.

2. Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób obliczenia:
 - a) kwoty różnicy ceny przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną oraz odbiorcę końcowego, o którym mowa w ust. 1,
 - aa) rekompensaty finansowej przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną,
 - b) średnioważonych cen energii elektrycznej na rynku hurtowym dla podmiotów, o których mowa w lit. a i aa, a także sposób i termin publikacji tych średnioważonych cen energii elektrycznej;
- 2) sposób wyznaczania obowiązujących w dniu 30 czerwca 2018 r. cen i stawek opłat za energię elektryczną dla odbiorców końcowych, w szczególności w przypadku:
 - a) zmiany sprzedawcy energii elektrycznej przez odbiorcę końcowego po dniu 30 czerwca 2018 r.,
 - b) uzyskania nowej koncesji na obrót energią elektryczną przez przedsiębiorstwo energetyczne, niewykonyjące dotychczas działalności gospodarczej w tym zakresie,
 - c) zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy kompleksowej przez nowego odbiorcę końcowego,
 - d) korzystania przez odbiorcę końcowego w dniu 30 czerwca 2018 r. z usług sprzedawcy, o którym mowa w art. 5 ust. 2a pkt 1 lit. b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne,
 - e) zmiany grupy taryfowej przez odbiorcę końcowego,
 - f) rozliczania odbiorcy końcowego przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną na podstawie wartości indeksów giełdowych,
 - g) korzystania przez odbiorcę końcowego z przedpłatowego urządzenia pomiarowo-rozliczeniowego służącego do rozliczeń za dostarczaną energię elektryczną;
- 3) zakres, termin i sposób publikacji informacji udostępnianych przez giełdę towarową energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, stanowiących części składowe kwoty różnicy ceny, rekompensaty finansowej i średnioważonej ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym;
- 4) zakres informacji ogłaszanych przez Prezesa URE w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki, stanowiących części składowe służące do obliczenia kwoty różnicy ceny i rekompensaty finansowej;
- 5) zakres informacji przedstawianych przez odbiorcę końcowego przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną w celu wykonania przez to przedsiębiorstwo obowiązku, o którym mowa w art. 5 ust. 1, oraz tryb i termin ich przekazania

– biorąc pod uwagę wartość unikniętego wzrostu cen energii elektrycznej oraz równoważenie interesów przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną i odbiorców końcowych energii elektrycznej.

3. Prezes URE oblicza i ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Regulacji Energetyki średnioważone ceny energii elektrycznej na rynku hurtowym, zgodnie ze sposobem i terminem określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, oraz ogłasza dane stanowiące części składowe służące do obliczenia kwoty różnicy ceny oraz rekompensaty finansowej, wskazane w tych przepisach.

4. Na pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 1, składają się:

- 1) dla przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną:
 - a) koszty własne prowadzenia działalności gospodarczej,
 - b) koszty bilansowania charakterystyki zapotrzebowania na energię elektryczną,
 - c) koszty uzyskania i umorzenia świadectw pochodzenia, o których mowa w art. 44 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389), oraz świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. poz. 831, z 2018 r. poz. 650 oraz z 2019 r. poz. 51), lub poniesienia opłaty zastępczej, o której mowa w art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii oraz w art. 11 ustawy z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej,
 - d) marża, uzależniona od łącznego wolumenu sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym;
- 2) dla odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 1, koszty, o których mowa w pkt 1 lit. c.

4a. Przedsiębiorca będący odbiorcą końcowym innym niż wskazany w art. 5 ust. 1a, może zwrócić się do zarządcy rozliczeń cen z wnioskiem o wypłatę dofinansowania z tytułu wzrostu cen energii elektrycznej, zwanego dalej „dofinansowaniem”, za okres od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

4b. Do ubiegania się o dofinansowanie nie są uprawnieni odbiorcy końcowi wykonujący działalność gospodarczą określoną w Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 lub w Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) 2015 i oznaczoną odpowiednio następującymi kodami: 24.42; 08.91; 20.13; 24.43; 14.11 (ex. 32.99); 24.10; 24.20.1; 17.12; 20.15 (ex. 38.21); 24.44; (ex. 19.10) 20.14; 13.10; 20.60; 07.10 (ex. 09.90); 20.16.10; (ex. 20.16.51.0); (ex. 20.16.30.0); (ex. 20.16.40.0); 17.11.14.0, wytwarzający co najmniej jeden produkt z wyżej wymienionego sektora oraz podsektora, posiadający tytuł prawny do instalacji w rozumieniu art. 3 pkt 6 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799, z późn. zm.^{b)}) oraz eksploatujący tę instalację.

4c. Dofinansowanie oblicza się jako iloczyn jednostkowej stawki dofinansowania, określonej zgodnie z ust. 5, i wolumenu energii elektrycznej zakupionej przez odbiorcę końcowego w okresie do dnia 31 grudnia 2019 r. i zużytej w okresie od dnia 1 lipca 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r.

4d. Dofinansowanie stanowi pomoc de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 1), albo rozporządzenia Komisji (UE) nr 1408/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rolnym (Dz. Urz. UE L 352 z 24.12.2013, str. 9, z późn. zm.^{c)}) albo rozporządzenia Komisji (UE) nr 717/2014 z dnia 27 czerwca 2014 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis w sektorze rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 190 z 28.06.2014, str. 45).

5. Minister właściwy do spraw energii ogłasza w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie ust. 2, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. a, b oraz d, dla grup odbiorców końcowych określonych w odniesieniu do wysokości napięcia sieci elektroenergetycznej oraz stawkę dofinansowania, wyrażonego w zł/MWh, uwzględniając ceny sprzedaży energii elektrycznej za lata 2017 lub 2018, a przy ogłaszaniu pozostałych kosztów jednostkowych także koszty jednostkowe za lata 2017 lub 2018.

6. Giełda towarowa energii elektrycznej w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych publikuje na swojej stronie internetowej części składowe służące do obliczenia kwoty różnicy ceny, rekompensaty finansowej i średnioważonych cen energii elektrycznej, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 2, w sposób i w terminie określonych w tych przepisach.

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1479, 1564, 1590, 1592, 1648, 1722, 2161 i 2533 oraz z 2019 r. poz. 42, 412, 452 i 1123.

^{c)} Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L z 22.02.2019, str. 1.

7. Odbiorca końcowy będący podmiotem, o którym mowa w art. 2 ustawy o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych, będący odbiorcą końcowym, o którym mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie tej ustawy, może złożyć zarządcy rozliczeń cen oświadczenie o zrzeczeniu się uprawnienia do wypłaty kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

8. Odbiorca końcowy, o którym mowa w ust. 7, będący podmiotem, który złożył oświadczenie zgodnie z ust. 7, nie jest uprawniony do wystąpienia do zarządcy rozliczeń cen o wypłatę kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

9. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną nie jest uprawnione do wystąpienia do zarządcy rozliczeń cen o wypłatę kwoty różnicy ceny w odniesieniu do energii elektrycznej zużytej przez odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 7, którzy złożyli oświadczenie, o którym mowa w art. 6 ust. 6.

Art. 7a. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną może zwrócić się do Prezesa URE z wnioskiem o określenie indywidualnych pozostałych kosztów jednostkowych, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1 lit. a–c, dla grup odbiorców końcowych określonych w odniesieniu do wysokości napięcia sieci elektroenergetycznej, zgodnie z obwieszczeniem wydanym na podstawie art. 7 ust. 5, za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., będących podstawą do obliczenia kwoty różnicy ceny, w terminie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 kwietnia 2020 r., przedkładając:

- 1) dokumenty umożliwiające określenie tych indywidualnych pozostałych kosztów jednostkowych, w tym odpis sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2019, sporządzonego na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351) i ustawie z dnia 11 maja 2017 r. o biegłych rewidentach, firmach audytorskich oraz nadzorze publicznym (Dz. U. poz. 1089, z 2018 r. poz. 398, 1669, 2193 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 730), zbadanego przez biegłego rewidenta, zawierającego w ramach ujawnień w informacji dodatkowej tego sprawozdania przedstawienie odpowiednich pozycji bilansu oraz rachunku zysków i strat za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., odrębnie dla wykonywanej działalności gospodarczej w zakresie obrotu energią elektryczną dla każdej z grup odbiorców końcowych, określonych w odniesieniu do wysokości napięcia sieci elektroenergetycznej, zgodnie z obwieszczeniem wydanym na podstawie art. 7 ust. 5;
- 2) obliczenia indywidualnych pozostałych kosztów jednostkowych, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1 lit. a–c, dla danego przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną poniesionych w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., na podstawie dokumentów, wskazanych w pkt 1.

2. Prezes URE ocenia wnioski, o którym mowa w ust. 1, pod względem:

- 1) zasadności zakwalifikowania danych kosztów do rodzaju kosztów, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1 lit. a–c;
- 2) prawidłowości dokonanych przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną obliczeń, o których mowa w ust. 1 pkt 2;
- 3) kompletności złożonych dokumentów.

3. Prezes URE w terminie 90 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 1, określa, w drodze decyzji, wysokość indywidualnych pozostałych kosztów jednostkowych dla grup odbiorców końcowych, określonych w odniesieniu do wysokości napięcia sieci elektroenergetycznej zgodnie z obwieszczeniem wydanym na podstawie art. 7 ust. 5, poniesionych w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., albo odmawia, w drodze decyzji, określenia tych kosztów w przypadku niespełnienia warunków wskazanych w ust. 2, informując przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną o przyczynie tej odmowy. Odpis decyzji doręcza się zarządcy rozliczeń cen.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, oraz ocena przez Prezesa URE, o której mowa w ust. 2, obejmują wszystkie pozostałe koszty jednostkowe, o których mowa w art. 7 ust. 4 pkt 1 lit. a–c, poniesione w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r.

5. Prezes URE w toku postępowania, o którym mowa w ust. 2 i 3, ma prawo wglądu do ksiąg rachunkowych oraz żądania od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną przedstawienia informacji i innych dokumentów niezbędnych do weryfikacji danych przedstawionych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, oraz może żądać przedstawienia takich informacji lub dokumentów od innych niż to przedsiębiorstwo podmiotów, które są w ich w posiadaniu, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji niejawnych i innych informacji prawnie chronionych.

6. W przypadku gdy wypłacona przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną kwota różnicy ceny jest wyższa albo niższa niż kwota różnicy ceny ustalona na podstawie zastosowania indywidualnych pozostałych kosztów jednostkowych określonych w decyzji, o której mowa w ust. 3, przedsiębiorstwo to dokonując korekty, o której mowa w art. 9, stosuje koszty jednostkowe ustalone w tej decyzji.

Art. 7b. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, składa się za okres kwartału kalendarzowego, przy użyciu formularza udostępnionego na platformie elektronicznej utworzonej w tym celu przez zarządcę rozliczeń cen. Wniosek opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

2. Do wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, dołącza się oświadczenie, którego wzór określa załącznik nr 2 do ustawy. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

3. Wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, albo numer równoważnego rejestru państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) wolumen zakupionej energii elektrycznej, określony na podstawie rzeczywistych odczytów urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, za którą w okresie objętym wnioskiem przysługuje temu odbiorcy dofinansowanie, wyrażony w MWh, z dokładnością do czterech miejsc po przecinku;
- 5) wnioskowaną wysokość dofinansowania obliczoną zgodnie z art. 7 ust. 4c;
- 6) oznaczenie okresu, którego wniosek dotyczy;
- 7) numery faktur, numery punktów poboru energii oraz wolumen energii elektrycznej, o którym mowa w pkt 4, odrębnie dla każdej faktury, punktu poboru energii i dla każdego przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną ze wskazaniem nazwy tego przedsiębiorstwa;
- 8) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata dofinansowania.

4. Wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, może zostać złożony w terminie do dnia 30 czerwca 2020 r. pod rygorem utraty prawa do otrzymania dofinansowania. Wniosek złożony po upływie tego terminu pozostawia się bez rozpoznania.

5. Zarządca rozliczeń cen, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, występuje za pomocą środków komunikacji elektronicznej do przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, wskazanego we wniosku, o potwierdzenie danych dotyczących wolumenu sprzedanej energii elektrycznej wskazanego we wniosku.

6. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną potwierdza za pomocą środków komunikacji elektronicznej dane dotyczące wolumenu sprzedanej energii elektrycznej za wskazany we wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, okres w terminie 14 dni od dnia wystąpienia o potwierdzenie danych przez zarządcę rozliczeń cen.

7. Zarządca rozliczeń cen dokonuje weryfikacji wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, pod względem poprawności dokonanych obliczeń, kompletności wymaganych danych oraz prawidłowości złożonego oświadczenia.

8. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, zarządca rozliczeń cen zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty dofinansowania w terminie 40 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku. Zatwierdzenie wniosku nie wymaga wydania decyzji administracyjnej. Przepisy art. 8 ust. 6–8a stosuje się odpowiednio.

9. Za dzień udzielenia pomocy publicznej uznaje się dzień zatwierdzenia wniosku, o którym mowa w art. 7 ust. 4a, przez zarządcę rozliczeń cen.

10. Zarządca rozliczeń cen w dniu udzielenia pomocy publicznej wydaje i doręcza odbiorcy końcowemu, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, zaświadczenie o udzielonej pomocy de minimis.

Art. 8. 1. Wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 1b, składa się do zarządcy rozliczeń cen przy użyciu formularza udostępnionego na platformie elektronicznej utworzonej w tym celu przez zarządcę rozliczeń cen i opatruje się kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

2. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) oznaczenie wnioskodawcy – jego firmę, siedzibę i adres poczty elektronicznej;
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile wnioskodawca taki numer posiada, albo numer w równoważnym rejestrze państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Turcji;
- 3) numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 4) (uchylony)
- 5) (uchylony)
- 6) oznaczenie okresu, którego wniosek dotyczy;
- 7) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonana wypłata kwoty różnicy ceny lub rekompensaty finansowej;
- 8) oświadczenie o następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny oświadczam, że dane zawarte we wniosku są zgodne z prawdą.”; klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.

2a. Wniosek, składany przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną, zawiera ponadto:

- 1) wolumen energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez odbiorców końcowych w 2019 r., za którą w okresie objętym wnioskiem przysługuje temu przedsiębiorstwu kwota różnicy ceny lub rekompensata finansowa, wyrażony w MWh, z dokładnością do czterech miejsc po przecinku, z podziałem na poszczególne ceny i stawki opłat za energię elektryczną i z wyodrębnieniem odbiorców końcowych lub grup tych odbiorców i ich liczby, przypisanych poszczególnym cenom i stawkom opłat za energię elektryczną;
- 2) wnioskowaną wysokość kwoty różnicy ceny albo rekompensaty finansowej, obliczoną odpowiednio zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 1b, z zaokrągleniem w górę do pełnego złotego.

2b. Wniosek, składany przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, zawiera ponadto:

- 1) wolumen energii elektrycznej zakupionej i zużytej przez tego odbiorcę końcowego w okresie od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 30 czerwca 2019 r., za którą w okresie objętym wnioskiem przysługuje temu odbiorcy końcowemu kwota różnicy ceny, wyrażony w MWh, określony na podstawie rzeczywistych odczytów urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, z dokładnością do czterech miejsc po przecinku z podziałem na poszczególne ceny;
- 2) wnioskowaną wysokość kwoty różnicy ceny, obliczoną zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2, z zaokrągleniem w górę do pełnego złotego;
- 3) dokumenty potwierdzające zakup energii elektrycznej na giełdzie towarowej w rozumieniu przepisów ustawy o giełdach towarowych lub rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi lub za pośrednictwem towarowego domu maklerskiego lub domu maklerskiego prowadzącego działalność maklerską w zakresie obrotu towarami giełdowymi.

3. Wolumen energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 2a pkt 1, może obejmować prognozowany przez przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną wolumen sprzedaży energii elektrycznej w okresie, którego dotyczy wniosek, lub wolumen sprzedaży energii elektrycznej określony na podstawie rzeczywistych odczytów urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych.

4. Zarządca rozliczeń cen weryfikuje wniosek pod względem prawidłowości dokonanych obliczeń i kompletności wymaganych dokumentów na podstawie podanych we wniosku danych.

4a. W przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do wysokości wskazanego we wniosku wolumenu energii elektrycznej, zarządca rozliczeń cen dokonuje szczegółowej weryfikacji tego wolumenu, poprzez żądanie od przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub odbiorcy końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, przedstawienia dokumentów lub informacji mających znaczenie dla oceny jego prawidłowości, a przedsiębiorstwo to zobowiązane jest do ich przekazania zarządcy rozliczeń cen w terminie wskazanym w żądaniu, nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania żądania.

4b. Z żądaniem, o którym mowa w ust. 4a, zarządca rozliczeń cen może wystąpić także do operatora systemu elektroenergetycznego, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, w zakresie posiadanych przez niego danych pomiarowych.

4c. W przypadku dokonywania szczegółowej weryfikacji, o której mowa w ust. 4a, termin na rozpatrzenie wniosku wynosi 30 dni od dnia otrzymania przez zarządcę rozliczeń cen dokumentów lub informacji, o których mowa w ust. 4a lub 4b.

5. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosku zarządca rozliczeń cen zatwierdza wniosek i dokonuje wypłaty kwoty różnicy ceny lub rekompensaty finansowej w terminie 30 dni od dnia otrzymania prawidłowo sporządzonego wniosku. Zatwierdzenie wniosku nie wymaga wydania decyzji administracyjnej.

6. W przypadku gdy wniosek zawiera braki formalne lub błędy obliczeniowe, zarządca rozliczeń cen, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, wzywa przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub odbiorcę końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, do usunięcia tych braków formalnych lub błędów obliczeniowych.

7. W przypadku nieusunięcia braków formalnych lub błędów obliczeniowych zawartych we wniosku w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania, zarządca rozliczeń cen odmawia zatwierdzenia wniosku, informując przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub odbiorcę końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, o przyczynie tej odmowy.

8. Odmowa zatwierdzenia wniosku, o której mowa w ust. 7, nie pozbawia przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub odbiorcę końcowego, o którym mowa w art. 7 ust. 1, możliwości ponownego złożenia wniosku. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio.

8a. Zarządca rozliczeń cen może w terminie 7 miesięcy od dnia wypłaty kwoty różnicy ceny lub rekompensaty finansowej żądać od podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 1b, przedłożenia dokumentów lub informacji uzasadniających wysokość wypłaconej kwoty różnicy ceny lub rekompensaty finansowej. Przepisy ust. 4a i 4b stosuje się odpowiednio.

9. Wniosek, o którym mowa w art. 7:

- 1) ust. 1 – składa się do zarządcy rozliczeń cen jednorazowo, w terminie 40 dni od dnia wejścia w życie obwieszczenia wydanego na podstawie art. 7 ust. 5,
- 2) ust. 1b – składa się do zarządcy rozliczeń cen, za okres pełnego miesiąca kalendarzowego, najpóźniej do dnia 31 stycznia 2020 r.

– pod rygorem pozostawienia tego wniosku bez rozpoznania.

10. Niezłożenie wniosku w terminie, o którym mowa w ust. 9, powoduje utratę prawa do otrzymania kwoty różnicy ceny lub rekompensaty finansowej.

11. Kwota różnicy ceny, rekompensata finansowa oraz dofinansowanie nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze, o których mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Art. 9. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną dokonuje korekty otrzymanej kwoty różnicy ceny oraz rekompensaty finansowej po uzyskaniu potwierdzenia danych od operatora lub operatorów systemów dystrybucyjnych o wolumenie sprzedanej i zużytej energii elektrycznej za okres od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2019 r., oraz składa wniosek do zarządcy rozliczeń cen o korektę otrzymanej kwoty różnicy ceny oraz rekompensaty finansowej.

1a. W przypadku gdy Prezes URE w decyzji, o której mowa w art. 7a ust. 3, ustalił indywidualne pozostałe koszty jednostkowe, korekty kwoty różnicy ceny, o której mowa w ust. 1, dokonuje się uwzględniając pozostałe koszty jednostkowe wynikające z tej decyzji.

1b. Złożenie wniosku, o którym mowa w art. 7a ust. 1, wstrzymuje prawo do wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w art. 9 ust. 1, do czasu wydania przez Prezesa URE decyzji, o której mowa w art. 7a ust. 3.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, obejmujący korektę wszystkich wniosków złożonych na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 1 i ust. 1b, składa się do zarządcy rozliczeń cen jednorazowo, w terminie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 30 września 2020 r., przy użyciu formularza elektronicznego udostępnionego na platformie elektronicznej utworzonej w tym celu przez zarządcę rozliczeń cen. Przepisy art. 8 ust. 2 pkt 1–3 i 7 oraz ust. 4–7 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy wypłacona przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną kwota różnicy ceny lub rekompensata finansowa przewyższa należną kwotę różnicy ceny lub rekompensatę finansową za 2019 r., przedsiębiorstwo to, po zatwierdzeniu przez zarządcę rozliczeń cen różnicy między tymi kwotami, dokonuje zwrotu tej kwoty, w terminie 14 dni od dnia otrzymania informacji o zatwierdzeniu tej kwoty.

4. W przypadku gdy wypłacona przedsiębiorstwu energetycznemu wykonującemu działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną kwota różnicy ceny lub rekompensata finansowa jest niższa niż należna kwota różnicy ceny lub rekompensata finansowa za 2019 r., zarządca rozliczeń cen dokonuje wypłaty różnicy między tymi kwotami w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku.

Art. 10. 1. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie obrotu energią elektryczną lub odbiorca końcowy, o którym mowa w art. 7 ust. 1 i 4a, którzy na podstawie wniosków, o których mowa w art. 7 ust. 1, 1b i 4a, otrzymali kwotę różnicy ceny, rekompensatę finansową lub dofinansowanie nienależnie, obowiązani są do ich zwrotu.

1a. Zarządca rozliczeń cen wydaje decyzję określającą wysokość nienależnie pobranej kwoty różnicy ceny, rekompensaty finansowej lub dofinansowania podlegających zwrotowi oraz termin dokonania tego zwrotu.

1b. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Od nienależnie pobranej kwoty różnicy ceny, rekompensaty finansowej i dofinansowania naliczane są odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia ich otrzymania.

Art. 10a. W sprawach decyzji, wydawanych przez zarządcę rozliczeń cen, organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730 i 1133), w stosunku do zarządcy rozliczeń cen, jest minister właściwy do spraw energii, jako dysponent Funduszu Wypłaty Różnicy Ceny, zwanego dalej „Funduszem”.

Art. 11. 1. Tworzy się Fundusz.

2. Kwoty różnicy ceny, rekompensaty finansowe oraz dofinansowania finansowane są z Funduszu.

3. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.

4. Dysponentem Funduszu jest minister właściwy do spraw energii.

5. Zarządzanie Funduszem powierza się zarządcy rozliczeń cen.

6. Szczegółowe zasady współpracy zarządcy rozliczeń cen oraz dysponenta Funduszu w zakresie zarządzania Funduszem określa umowa.

7. Bank Gospodarstwa Krajowego, zwany dalej „BGK”, prowadzi obsługę bankową Funduszu.

Art. 12. Przychodami Funduszu są:

- 1) 80% środków uzyskanych w wyniku przeprowadzenia aukcji, o których mowa w art. 27 ust. 3 zdanie drugie ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538);
- 2) środki stanowiące zwrot kwot różnicy ceny, rekompensat finansowych oraz dofinansowań;
- 3) dotacje celowe z budżetu państwa;
- 4) odsetki od wolnych środków finansowych Funduszu przekazanych w zarządzanie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077, z późn. zm.^{d)});
- 5) dobrowolne wpłaty, darowizny i zapisy;
- 6) wpływy z innych środków publicznych;
- 7) wpływy z innych tytułów.

^{d)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 1000, 1366, 1669, 1693, 2245, 2354 i 2500.

Art. 13. Środki Funduszu przeznacza się na:

- 1) wypłatę kwot różnicy ceny, rekompensat finansowych oraz dofinansowań;
- 2) wypłatę wynagrodzenia dla BGK za prowadzenie obsługi bankowej Funduszu.

Art. 14. 1. W przypadku gdy kwota środków na rachunku Funduszu jest niewystarczająca na wypłatę kwot, o których mowa w art. 13 pkt 1, zarządca rozliczeń cen może czasowo pokryć niewystarczającą kwotę środków na tę wypłatę ze środków zgromadzonych na rachunku:

- 1) opłaty przejściowej, o którym mowa w art. 17 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 2,
- 2) opłaty OZE, o którym mowa w art. 101a ust. 3 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389 i 2245)

– jeżeli nie spowoduje to niewykonania zobowiązań wynikających z tych ustaw.

2. Pobrane środki, o których mowa w ust. 1, podlegają zwrotowi w pełnej wysokości z rachunku Funduszu na rachunki opłat, o których mowa w ust. 1.

Art. 15. Do zadań dysponenta Funduszu należy w szczególności:

- 1) nadzór nad wykonywaniem przez zarządcę rozliczeń cen zadań, o których mowa w art. 16 ust. 1 pkt 1–2a;
- 2) zatwierdzanie przedłożonego przez zarządcę rozliczeń cen sprawozdania z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu.

Art. 16. 1. Do zadań zarządcy rozliczeń cen w zakresie zarządzania Funduszem należy:

- 1) weryfikacja wniosków, o których mowa w art. 7 ust. 1, 1b, 4a oraz art. 9 ust. 1;
- 2) dokonywanie wypłat kwot różnicy ceny i rekompensat finansowych, a także korekt tych wypłat;
- 2a) dokonywanie wypłat dofinansowania oraz wydawanie zaświadczeń o udzielonej pomocy de minimis;
- 3) przygotowanie i przedłożenie dysponentowi Funduszu sprawozdania z wykonania rocznego planu finansowego Funduszu;
- 4) przekazywanie w imieniu dysponenta Funduszu, na podstawie odrębnego upoważnienia, wolnych środków Funduszu w zarządzanie zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych;
- 5) przygotowanie i przedłożenie dysponentowi Funduszu projektu rocznego planu finansowego Funduszu;
- 6) (uchylony)
- 7) prowadzenie ewidencji finansowo-księgowej środków Funduszu;
- 8) (uchylony)
- 9) dokonywanie zapłaty wynagrodzenia BGK za prowadzenie obsługi bankowej Funduszu.

2. Zarządca rozliczeń cen nie pobiera wynagrodzenia za zarządzanie Funduszem, a koszty z tym związane pokrywa w ramach kosztów działalności, o której mowa w art. 49 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 2.

Art. 17. Zarządca rozliczeń cen składa dysponentowi Funduszu sprawozdanie ze swojej działalności za okres kwartału kalendarzowego, w tym informacje o wpływach na rachunek Funduszu, wypłatach z rachunku Funduszu i stanie środków na rachunku Funduszu, w terminie do 21. dnia miesiąca następującego po upływie tego kwartału kalendarzowego.

Art. 18. 1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 1a;
- 2) nie przestrzega obowiązków, o których mowa w art. 6 ust. 1 i 2;
- 3) nie dokonuje korekty, o której mowa w art. 9 ust. 1, a w przypadku wydania decyzji, o której mowa w art. 7a ust. 3, nie dokonuje korekty zgodnie z treścią tej decyzji;
- 4) nie wypełnia obowiązku, o którym mowa w art. 6a.

2. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Prezes URE w drodze decyzji.

3. Zarządca rozliczeń cen, w przypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia czynów, o których mowa w ust. 1, informuje o tym Prezesa URE, przekazując Prezesowi URE dokumentację zebraną w sprawie.

4. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1–3 – nie może być niższa niż 0,5% i wyższa niż 5% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli przedsiębiorca nie uzyskał przychodu w poprzednim roku podatkowym, wysokość kary nie może być niższa od 100 000 zł i wyższa od 500 000 zł;
- 2) pkt 4 – wynosi 500 zł oddzielnie od każdej niewystawionej faktury.

5. Kara pieniężna jest płatna na konto Funduszu.

5a. Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa, o którym mowa w ust. 1, lub zrealizował obowiązek, o którym mowa w art. 5 ust. 1 i 1a lub art. 6 ust. 1 i 2.

6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja Prezesa URE o wymierzeniu kary pieniężnej stała się prawomocna.

7. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1, podlegają egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”

„Art. 19a. Wniosek, o którym mowa w art. 7 ust. 1, może być złożony do zarządcy rozliczeń cen po raz pierwszy po dniu 31 marca 2019 r.

Art. 20. Plan finansowy Funduszu na rok 2019 dysponent Funduszu sporządza w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 21. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2019 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 30 sierpnia 2019 r. (poz. 1874)

USTAWA

z dnia 29 czerwca 2007 r.

o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa reguluje zasady pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej, wymienionych w załączniku nr 1 do ustawy, zwanych dalej „umowami długoterminowymi”, w tym zasady:

- 1) przedterminowego rozwiązywania umów długoterminowych;
- 2) finansowania kosztów powstałych w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych;
- 3) wypłacania środków na pokrycie kosztów, o których mowa w pkt 2;
- 4) obliczania, korygowania i rozliczania kosztów, o których mowa w pkt 2;
- 5) funkcjonowania „Zarządcy Rozliczeń Spółka Akcyjna”, zwanego dalej „Zarządcą Rozliczeń S.A.”.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) grupa kapitałowa – grupę kapitałową w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 44 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2019 r. poz. 351, 1495 i 1571);
- 2) jednostka wytwórcza – wyodrębniony zespół urządzeń służący do wytwarzania energii elektrycznej, opisany przez dane techniczne i handlowe;
- 3) oddanie jednostki wytwórczej do użytku – przyłączenie jednostki wytwórczej do sieci elektroenergetycznej oraz dokonanie prób końcowych i ostatecznego odbioru, potwierdzonych w protokołach przeprowadzenia tych prób i odbioru;
- 4) sieć elektroenergetyczna – sieć w rozumieniu art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.¹⁾);
- 5) sieć przesyłowa elektroenergetyczna – sieć przesyłową w rozumieniu art. 3 pkt 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 6) okres korygowania – okres ustalony dla danego wytwórcy, od dnia rozwiązania umowy długoterminowej na podstawie umowy, o której mowa w art. 3 ust. 1, do dnia, w którym wygasłaby umowa długoterminowa, której wytwórca ten jest stroną, a jeżeli wytwórca jest stroną więcej niż jednej umowy długoterminowej lub, jeżeli wytwórca wchodzi w skład grupy kapitałowej – do dnia, w którym wygasłaby umowa długoterminowa o najdłuższym okresie obowiązywania, której stroną jest dany wytwórca lub inny wytwórca wchodzący w skład tej samej grupy kapitałowej, lecz w żadnym przypadku nie dłuższy niż do dnia 31 grudnia 2025 r.;
- 7) wytwórca – przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej będące stroną umowy długoterminowej, z wyłączeniem Polskich Sieci Elektroenergetycznych Spółka Akcyjna z siedzibą w Warszawie;
- 8) operator – podmiot pełniący funkcję operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 24 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 9) opłata przejściowa – wynagrodzenie za usługę udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego, należne operatorowi, przeznaczane na pokrycie kosztów osieroconych, kosztów, o których mowa w art. 44, oraz kosztów działalności Zarządcy Rozliczeń S.A.;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524 i 1556.

- 10) płatnik opłaty przejściowej – podmiot pełniący funkcję operatora systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 25 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 11) odbiorca końcowy – podmiot, o którym mowa w art. 3 pkt 13a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
- 12) koszty osierocone – wydatki wytwórcy niepokryte przychodami uzyskanymi ze sprzedaży wytworzonej energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych na rynku konkurencyjnym po przedterminowym rozwiązaniu umowy długoterminowej, wynikające z nakładów poniesionych przez tego wytwórcę do dnia 1 maja 2004 r. na majątek związany z wytwarzaniem energii elektrycznej.

Rozdział 2

Zasady przedterminowego rozwiązywania umów długoterminowych

Art. 3. 1. Strony umowy długoterminowej, w terminie 150 dni od dnia wejścia w życie ustawy, mogą zawrzeć umowę o przedterminowym rozwiązaniu umowy długoterminowej, zwaną dalej „umową rozwiązującą”.

2. Umowa rozwiązująca zawiera:

- 1) oznaczenia stron umowy, ich siedziby i adresu;
- 2) oznaczenie umowy długoterminowej, która ulega rozwiązaniu, w tym daty jej zawarcia, stron tej umowy oraz okresu jej obowiązywania;
- 3) postanowienia dotyczące rozliczeń finansowych między stronami umowy za dostawy mocy i energii elektrycznej w okresie do dnia rozwiązania umowy długoterminowej na warunkach określonych w umowie długoterminowej;
- 4) zgodę wytwórcy na otrzymanie środków na pokrycie kosztów osieroconych lub kosztów, o których mowa w art. 44, zgodnie z przepisami ustawy albo rezygnację z otrzymania tych środków;
- 5) zobowiązanie do dokonywania zmian umowy tylko w takim zakresie, w jakim nie będą one naruszać przepisów ustawy;
- 6) oznaczenie sądu właściwego do rozstrzygania sporów wynikających z umowy;
- 7) podpisy stron umowy;
- 8) datę zawarcia umowy.

3. Umowa rozwiązująca powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

4. Wytwórca dołącza do umowy rozwiązującej oświadczenia o:

- 1) uzyskaniu zgód na zawarcie umowy rozwiązującej, w szczególności:
 - a) wierzycieli, których wierzytelności są zabezpieczone prawami wytwórcy wynikającymi z umowy długoterminowej, która ulega rozwiązaniu, zawierających oświadczenie o nieskorzystaniu z prawa postawienia tych wierzytelności w stan natychmiastowej wymagalności w związku z zawarciem przez wytwórcę umowy rozwiązującej,
 - b) wierzycieli, których wierzytelności są zabezpieczone prawami wytwórcy wynikającymi z umowy długoterminowej zawartej przez Elektrownię Turów S.A., Elektrownię Opole S.A. lub Elektrownię Kozienice S.A., zawierających bezwarunkowe i nieodwołalne oświadczenie, że zawarcie umowy rozwiązującej nie będzie stanowiło podstawy do wezwania do wykonania umowy poręczenia lub gwarancji w stosunku do tych poręczycieli i gwarantów, którzy przedstawią wierzycielom oświadczenia, że zawarcie umowy rozwiązującej nie spowoduje utraty przez właścicieli roszczeń posiadanych przez wierzycieli zabezpieczeń w postaci poręczenia lub gwarancji, zabezpieczających spłatę tych wierzytelności,
 - c) podmiotów udzielających poręczeń lub gwarancji spłaty wierzytelności, o których mowa w lit. b;
- 2) oddaniu jednostki wytwórczej do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy.

5. W przypadku gdy wytwórca nie oddał jednostki wytwórczej do użytku przed dniem wejścia w życie ustawy, a budowę tej jednostki rozpoczął przed dniem 1 maja 2004 r., umowa rozwiązująca zawiera dodatkowo określenie:

- 1) wysokości nakładów zaplanowanych do poniesienia w latach 2005–2007;
- 2) warunków technicznych tej jednostki wytwórczej objętej umową długoterminową.

6. Zawarcie umowy rozwiązującej przez Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A., zwane dalej „PSE S.A.”, wymaga uprzedniej zgody Walnego Zgromadzenia PSE S.A.

7. Wyrażenie przez wierzycieli zgód na zawarcie umów rozwiązujących z przyczyn określonych ustawą nie będzie stanowiło podstawy do zgłoszenia przez poręczycieli lub gwarantów spłaty wierzytelności, o których mowa w ust. 4 pkt 1 lit. b, zarzutu o utracie przez wierzycieli praw z posiadanych gwarancji lub poręczeń.

8. Umowy zawarte po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, nie stanowią umów rozwiązujących i nie stanowią podstawy do otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych lub kosztów, o których mowa w art. 44.

Art. 4. 1. Wytwórca przekazuje egzemplarz umowy rozwiązującej Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki, zwanemu dalej „Prezesem URE”, w terminie 7 dni od dnia jej zawarcia.

2. Prezes URE, w terminie 14 dni od upływu terminu, o którym mowa w art. 3 ust. 1, pisemnie informuje ministra właściwego do spraw gospodarki, operatora i Zarządcę Rozliczeń S.A. o zawartych umowach rozwiązujących; do informacji tej dołącza wykaz umów długoterminowych, które zostaną rozwiązane na mocy umów rozwiązujących.

Art. 5. 1. Przedterminowe rozwiązanie umów długoterminowych, na mocy umów rozwiązujących, następuje w pierwszym dniu miesiąca następującego po upływie 210 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, po otrzymaniu informacji, o której mowa w art. 4 ust. 2, niezwłocznie ogłosi, w formie obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” dzień, w którym umowy długoterminowe ulegają przedterminowemu rozwiązaniu, oraz wykaz umów długoterminowych, które ulegają rozwiązaniu.

Art. 6. 1. Wytwórca po dokonaniu czynności, o której mowa w art. 4 ust. 1, otrzymuje środki na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44, na zasadach określonych w ustawie, chyba że złożył oświadczenie o rezygnacji z otrzymania tych środków.

2. Łączna suma środków przekazanych wytwórcy na pokrycie kosztów osieroconych, zdyskontowanych na dzień 1 stycznia 2007 r., nie może przekroczyć ustalonej dla tego wytwórcy maksymalnej wysokości tych kosztów, określonej w załączniku nr 2 do ustawy, w cenach stałych na dzień 1 stycznia 2007 r.

3. Łączna kwota środków przekazanych wytwórcy z tytułu kosztów, o których mowa w art. 44, zdyskontowanych na dzień 1 stycznia 2007 r. nie może przekroczyć ustalonej dla tego wytwórcy maksymalnej wysokości tych kosztów określonej w załączniku nr 2 do ustawy, w cenach stałych na dzień 1 stycznia 2007 r.

Art. 7. Wytwórcy będącemu stroną umowy rozwiązującej nie może być udzielona pomoc publiczna na ratowanie lub restrukturyzację, bez zgody właściwych organów, w okresie korygowania i przez okres 10 lat następujących po zakończeniu tego okresu.

Rozdział 3

Zasady finansowania kosztów osieroconych

Art. 8. Od dnia rozwiązania co najmniej jednej umowy długoterminowej na mocy umowy rozwiązującej, o którym mowa w art. 5 ust. 1:

- 1) operator pobiera od płatnika opłaty przejściowej oraz od odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej opłatę przejściową, obliczoną w sposób określony w art. 9 ust. 2;
- 2) płatnik opłaty przejściowej pobiera od odbiorcy końcowego oraz od przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 9 ust. 4, opłatę za świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji, w skład której wchodzi także opłata za świadczenie na rzecz tego odbiorcy oraz przedsiębiorstwa usługi związanej z zakupem od operatora usługi udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego, zwaną dalej „opłatą końcową”, z uwzględnieniem stawek opłaty przejściowej, o których mowa w art. 11a.

Art. 9. 1. Operator uwzględnia w taryfie za usługi przesyłania energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego stawki opłaty przejściowej, o których mowa w art. 11a, oraz warunki ich stosowania.

2. Opłatę przejściową należą od:

- 1) płatnika opłaty przejściowej oblicza się jako:
 - a) sumę iloczynów stawki opłaty przejściowej, w odniesieniu do odbiorców końcowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, przyłączonych do sieci danego płatnika opłaty przejściowej oraz liczby tych odbiorców,
 - b) sumę iloczynów stawki opłaty przejściowej i mocy umownej każdego odbiorcy końcowego, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, przyłączonego do sieci danego płatnika opłaty przejściowej,
 - 2) odbiorcy końcowego przyłączonego bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej oblicza się jako iloczyn stawki opłaty przejściowej i mocy umownej tego odbiorcy, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c, albo pkt 3
- na podstawie danych rzeczywistych dotyczących liczby odbiorców i ich mocy umownej w danym okresie rozliczeniowym.

3. Płatnik opłaty przejściowej ustala w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w rozumieniu przepisów prawa energetycznego opłatę końcową równą wysokości:

- 1) stawki opłaty przejściowej obowiązującej w danym roku w odniesieniu do odbiorców końcowych, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1, wyrażonej w złotych na miesiąc – w przypadku odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1;
- 2) odpowiadającej iloczynowi stawki opłaty przejściowej obowiązującej w danym roku w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3, i mocy umownej tych odbiorców – w przypadku odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3.

4. Przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty przejściowej, ustala w taryfie za usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej opłatę z tytułu świadczenia usługi dystrybucyjnej związanej z zakupem usługi udostępniania krajowego systemu elektroenergetycznego wynikającą z kosztu ponoszonego przez to przedsiębiorstwo w związku z uiszczaną na rzecz płatnika opłaty przejściowej opłatą końcową do wysokości ponoszonych kosztów.

Art. 10. 1. Stawki opłaty przejściowej kalkuluje się odrębnie w odniesieniu do odbiorców końcowych:

- 1) pobierających energię elektryczną w gospodarstwie domowym, zużywających rocznie:
 - a) poniżej 500 kWh energii elektrycznej,
 - b) od 500 kWh do 1200 kWh energii elektrycznej,
 - c) powyżej 1200 kWh energii elektrycznej;
- 2) niewymienionych w pkt 1, których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej:
 - a) niskiego napięcia,
 - b) średniego napięcia,
 - c) wysokich i najwyższych napięć;
- 3) których instalacje są przyłączone do sieci elektroenergetycznej wysokich i najwyższych napięć i którzy w roku kalendarzowym poprzedzającym o rok dany rok kalendarzowy, w którym są stosowane stawki opłaty przejściowej, zużyli nie mniej niż 400 GWh energii elektrycznej z wykorzystaniem nie mniej niż 60% mocy umownej, dla których koszt energii elektrycznej stanowi nie mniej niż 15% wartości ich produkcji.

2. Stawki opłaty przejściowej w odniesieniu do odbiorców końcowych, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1 – wyraża się w złotych na miesiąc;
- 2) pkt 2 i 3 – wyraża się w złotych na miesiąc za kW mocy umownej.

Art. 11. 1. W okresie od dnia powstania obowiązku uiszczania opłaty przejściowej do dnia 31 grudnia 2008 r. stawki tej opłaty netto wynoszą:

- 1) 0,45 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) 1,90 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 3) 6,00 zł na miesiąc – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c;
- 4) 1,65 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 5) 4,10 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) 7,65 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c;
- 7) 2,10 zł na miesiąc na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

2. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, ulega obniżeniu proporcjonalnie do współczynnika, oznaczonego symbolem „ S_{Rn} ”, jeżeli w terminie, o którym mowa w art. 5 ust. 1, nie zostaną rozwiązane, na mocy umów rozwiązujących, wszystkie umowy długoterminowe, o których mowa w załączniku nr 1 do ustawy.

3. Współczynnik oznaczony symbolem „ S_{Rn} ” oblicza się według wzoru:

$$S_{Rn} = \frac{K_{Omw}}{K_{Om}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{Omw} – sumę kosztów osieroconych określonych w załączniku nr 2 do ustawy obliczoną dla wytwórców, którzy otrzymują środki na pokrycie kosztów osieroconych na zasadach określonych w ustawie,

K_{Om} – sumę kosztów osieroconych określonych w załączniku nr 2 do ustawy.

4. (uchylony)

Art. 11a. 1. Stawki opłaty przejściowej od dnia 1 stycznia 2017 r. na miesiąc wynoszą netto:

- 1) 0,45 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) 1,90 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 3) 6,50 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c;
- 4) 1,65 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 5) 3,80 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) 3,93 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c;
- 7) 1,10 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

2. Przez stawkę opłaty przejściowej netto, o której mowa w ust. 1, rozumie się stawkę tej opłaty pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług.

Art. 11b.²⁾ 1. Stawki opłaty przejściowej od dnia 1 stycznia 2019 r. na miesiąc wynoszą netto:

- 1) 0,02 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. a;
- 2) 0,10 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. b;
- 3) 0,33 zł – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 lit. c;
- 4) 0,08 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. a;
- 5) 0,19 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. b;
- 6) 0,20 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 lit. c;
- 7) 0,06 zł na kW mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

2. Przez stawkę opłaty przejściowej netto, o której mowa w ust. 1, rozumie się stawkę tej opłaty pomniejszoną o należny podatek od towarów i usług.

Art. 12. (uchylony)

Art. 13. (uchylony)

Art. 14. 1. Płatnicy opłaty przejściowej przekazują operatorowi informacje zawierające dane rzeczywiste o:

- 1) liczbie odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1,
 - 2) mocy umownej – w odniesieniu do odbiorców, o których mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2 i 3
- do 6. dnia miesiąca następującego po okresie rozliczeniowym.

2. Okresem rozliczeniowym, gdy rozliczenia są dokonywane między:

- 1) operatorem a:
 - a) płatnikiem opłaty przejściowej,
 - b) odbiorcą końcowym przyłączonym bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej– jest miesiąc kalendarzowy;
- 2) płatnikiem opłaty przejściowej a:
 - a) odbiorcą końcowym,
 - b) przedsiębiorstwem, o którym mowa w art. 9 ust. 4– jest okres, w którym są dokonywane rozliczenia za energię elektryczną i usługi przesyłowe.

²⁾ Dodany przez art. 2 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2538), która weszła w życie z dniem 31 grudnia 2018 r., z mocą od dnia 1 stycznia 2019 r.

Art. 15. 1. Płatnik opłaty przejściowej przekazuje operatorowi, w terminie określonym w umowie zawartej z tym operatorem, środki z tytułu opłaty przejściowej, obliczone w sposób, o którym mowa w art. 9 ust. 2 pkt 1 lit. a i b, za okres rozliczeniowy.

2. Odbiorca końcowy przyłączony bezpośrednio do sieci przesyłowej elektroenergetycznej przekazuje operatorowi środki z tytułu opłaty przejściowej, w terminie określonym w umowie zawartej z tym operatorem.

3. Operator gromadzi środki z tytułu opłaty przejściowej, pomniejszone o należny podatek od towarów i usług, na wyodrębnionym rachunku bankowym, zwanym dalej „rachunkiem operatora”.

Art. 16. (uchylony)

Art. 17. 1. Operator przekazuje Zarządcy Rozliczeń S.A. informację o środkach zgromadzonych z tytułu opłaty przejściowej za dany okres rozliczeniowy na rachunku operatora oraz o wysokości odsetek od tych środków, w terminie do 23. dnia miesiąca następującego po zakończeniu okresu rozliczeniowego.

2. Zarządca Rozliczeń S.A., w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, wystawia na jej podstawie notę księgową dla operatora.

3. Operator, w terminie 7 dni roboczych od dnia otrzymania noty księgowej, przekazuje na wyodrębniony rachunek bankowy Zarządcy Rozliczeń S.A., zwany dalej „rachunkiem opłaty przejściowej”, środki w wysokości wynikającej z noty księgowej.

Art. 18. 1. Zarządca Rozliczeń S.A. od dnia przedterminowego rozwiązania umów długoterminowych na mocy umów rozwiązujących, o którym mowa w art. 5 ust. 1, tworzy, na rachunku opłaty przejściowej, zasób środków dla utrzymania płynności wypłat środków na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44, zwany dalej „zasobem płynnościowym”.

2. Począwszy od 2009 r. wysokość zasobu płynnościowego, oznaczoną symbolem „ B_i ”, dla każdego roku „ i ”, oblicza się według wzoru:

$$B_i = 1,1 \sum_p K_{Or(i-1)} - b_i \sum_p K_{OWZ(i-1)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

p – wytwórcę,

$K_{Or(i-1)}$ – kwotę kosztów osieroconych obliczoną dla wytwórcy, który:

- 1) do wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, dołączył oświadczenie o wyborze korekty, o której mowa w art. 30 ust. 1, według wzoru:

$$K_{Or(i-1)} = K_{OZ3(i-1)} (1 + s_i) \prod_{j=2007}^{i-1} (1 + s_j)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$K_{OZ3(i-1)}$ – kwotę kosztów osieroconych określoną w załączniku nr 3 do ustawy, dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy „ i ”,

j – kolejne lata pomiędzy rokiem 2007 a rokiem „ $i-1$ ”,

s_i – stopę aktualizacji w wysokości równej stopie aktualizacji, oznaczonej symbolem „ s_j ”, z roku poprzedniego,

s_j – stopę aktualizacji równą rentowności pięcioletnich obligacji skarbowych emitowanych na najbliższy dzień poprzedzający dzień 30 czerwca danego roku „ j ”, według danych opublikowanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych oraz Główny Urząd Statystyczny, powiększonej o różnicę pomiędzy stopą kredytu redyskontowego a stopą depozytową Narodowego Banku Polskiego obowiązującymi w dniu 30 czerwca danego roku „ j ”;

- 2) do wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, w roku „ $i-2$ ”, dołączył oświadczenie o wyborze korekty, o której mowa w art. 30 ust. 2, w wysokości określonej dla tego wytwórcy dla roku „ $i-1$ ” w załączniku nr 4 do ustawy,

b_i – współczynnik korygujący, który wynosi:

- 0,9 dla roku „ i ” obejmującego 2009 r. i 2010 r.,
- 0,5 dla roku „ i ” od roku 2011 do roku 2026,

$K_{OWZ(i-1)}$ – kwotę zaliczki na rok „ i ”, w wysokości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

3. Wysokość zasobu płynnościowego, oznaczoną symbolem „B_i”, w danym roku „i”, oblicza się z uwzględnieniem tych wytwórców, dla których nie dokonano korekty, o której mowa w art. 31 ust. 1, i nie wypłacono im kwoty kosztów osieroconych w wysokości określonej w załączniku nr 3 do ustawy.

4. Jeżeli kwota środków na rachunku opłaty przejściowej oraz na lokatach, o których mowa w art. 54 ust. 1, jest niewystarczająca na wypłatę środków w ramach korekt, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1 oraz w art. 46 ust. 1, Zarządca Rozliczeń S.A. zaciąga zadłużenie na finansowanie tych wypłat.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, Zarządca Rozliczeń S.A. wypłaca wytwórcy w terminie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1, część środków wynikających z korekty, o której mowa w art. 30 ust. 1 lub 2 oraz art. 46 ust. 1, proporcjonalnie do udziału danego wytwórcy w ogólnej sumie środków przeznaczonych na wypłatę korekt, a pozostałą część środków Zarządca Rozliczeń S.A. wypłaca w terminie do dnia 31 grudnia roku, w którym dokonywane są te korekty.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

Art. 19. 1. W przypadku uzyskania przez Zarządcę Rozliczeń S.A. środków z tytułu:

- 1) odsetek od środków zgromadzonych na rachunku opłaty przejściowej,
- 2) lokat, o których mowa w art. 54 ust. 1,
- 3) dodatniej różnicy między sumą kwot otrzymanych od wytwórców w wyniku korekt, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1 oraz art. 46 ust. 1, a sumą kwot wypłaconych na pokrycie kosztów osieroconych w wyniku tych korekt

– suma tych środków jest przeznaczana na pokrycie kosztów osieroconych.

2. Jeżeli w wyniku uwzględnienia środków, o których mowa w ust. 1, stawka opłaty przejściowej w danym roku była by mniejsza niż jeden grosz, nie pobiera się opłaty przejściowej.

3. (uchylony)

Art. 20. 1. Operator tworzy rezerwę, w ciężar kosztów, do wysokości środków uzyskanych z opłaty przejściowej, pomniejszonych o należy podatek od towarów i usług. Utworzenie rezerwy następuje w terminie, w którym opłata przejściowa stanie się należna.

2. Rezerwę, o której mowa w ust. 1, zwiększa się także o odsetki od środków zgromadzonych na rachunku operatora, jeżeli odsetki te stanowią u operatora przychód w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.³⁾).

3. Zmniejszenie lub rozwiązanie rezerwy, o której mowa w ust. 1, następuje w miesiącu, w którym operator przekazuje środki na rachunek opłaty przejściowej albo ustaną przyczyny jej utworzenia. Równowartość zmniejszonej lub rozwiązanej rezerwy stanowi u operatora przychód w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 2, w dacie dokonania tej czynności.

4. Środki przekazane przez operatora na rachunek opłaty przejściowej stanowią u operatora koszty uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 2, w dacie ich przekazania.

5. Środki uzyskane z opłaty przejściowej oraz środki, o których mowa w art. 19 ust. 1, nie stanowią przychodu Zarządcy Rozliczeń S.A. w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 2.

6. Środki przekazane przez Zarządcę Rozliczeń S.A. na rzecz wytwórcy nie stanowią u Zarządcy Rozliczeń S.A. kosztów uzyskania przychodu w rozumieniu ustawy, o której mowa w ust. 2.

Art. 21. 1. Opłatę przejściową pobiera się nie dłużej niż do końca czwartego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym zakończył się najdłuższy okres korygowania, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Okres pobierania opłaty przejściowej, o którym mowa w ust. 1, może zostać skrócony przez ministra właściwego do spraw energii, o ile wytwórcy otrzymają pełne kwoty należne im na podstawie niniejszej ustawy i Zarządca Rozliczeń S.A. spłaci zadłużenie, o którym mowa w art. 18 ust. 4.

3. Zarządca Rozliczeń S.A. po przekazaniu wytwórcom pełnych kwot należnych im na podstawie niniejszej ustawy i spłacie zadłużenia, o którym mowa w art. 18 ust. 4, niezwłocznie pisemnie informuje ministra właściwego do spraw energii.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571 i 1572.

4. Minister właściwy do spraw energii po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 3, niezwłocznie ogłosi, w formie obwieszczenia, w dzienniku urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, rok, w którym wygaśnie obowiązek uiszczania opłaty przejściowej.

Rozdział 4

Zasady wypłacania środków na pokrycie kosztów osieroconych

Art. 22. 1. Zarządca Rozliczeń S.A. wypłaca wytwórcy środki na pokrycie kosztów osieroconych w formie zaliczki na poczet tych kosztów za dany rok, zwanej dalej „zaliczką”, oraz jako środki wynikające z dodatnich wartości korekt, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1.

2. Zaliczki wypłaca się w czterech równych ratach w danym roku, w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po upływie kwartału, za który ma być wypłacana.

3. W roku, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy długoterminowej na mocy umowy rozwiązującej, zaliczki wypłaca się w wysokości wynikającej z kwot określonych w załączniku nr 4 do ustawy, dla danego wytwórcy.

4. Pierwszą ratę zaliczki w roku, w którym nastąpiło przedterminowe rozwiązanie umów długoterminowych na podstawie umów rozwiązujących, wypłaca się w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po upływie 120 dni od dnia, w którym nastąpiło przedterminowe rozwiązanie umów długoterminowych na mocy umów rozwiązujących, w wysokości określonej w ust. 6. Rat zaliczek, przewidzianych do wypłaty za kwartały poprzedzające kwartał, w którym przedterminowo rozwiązywane zostaną umowy długoterminowe, nie wypłaca się.

5. Kolejne raty zaliczki za rok, o którym mowa w ust. 4, wypłaca się w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po upływie miesiąca od zakończenia kwartału, za który mają być wypłacone.

6. Pierwszą ratę zaliczki wypłaca się w wysokości równej iloczynowi kwoty określonej w załączniku nr 4 do ustawy dla danego wytwórcy i ilorazu liczby dni między dniem, w którym nastąpiło przedterminowe rozwiązanie umów długoterminowych na mocy umów rozwiązujących, a ostatnim dniem tego kwartału oraz ilości dni w tym kwartale.

Art. 23. Wytwórca, którego umowa długoterminowa została rozwiązana na mocy umowy rozwiązującej, przekazuje niezwłocznie Zarządcy Rozliczeń S.A. numer rachunku bankowego, na który będą przekazywane środki na pokrycie kosztów osieroconych, oraz informuje o każdej zmianie numeru tego rachunku.

Art. 24. 1. Wytwórca, w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku, składa Prezesowi URE wniosek o wypłatę zaliczki na następny rok kalendarzowy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy – jego firmę, siedzibę i adres;
- 2) wysokość wnioskowanej kwoty zaliczki;
- 3) oznaczenie roku, którego wniosek dotyczy.

3. Do wniosku należy dołączyć oświadczenie o wyborze sposobu dokonania korekty, o której mowa w art. 30 ust. 1 albo ust. 2.

4. Prezes URE, w drodze decyzji administracyjnej, ustala zaktualizowaną na dany rok „i” kwotę kosztów osieroconych, o której mowa w załączniku nr 3 do ustawy, oznaczoną symbolem „K_{OAZ3i}”, dla danego wytwórcy na rok następny, według wzoru:

$$K_{OAZ3i} = K_{OZ3i} \prod_{j=2007}^i (1 + s_j)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{OZ3i} – kwotę kosztów osieroconych, o której mowa w załączniku nr 3 do ustawy, dla danego roku „i”,

j – kolejne lata między rokiem 2007 a rokiem „i”,

s_j – stopę aktualizacji, o której mowa w art. 18 ust. 2.

5. Obliczoną zaktualizowaną na dany rok „i” kwotę kosztów osieroconych Prezes URE ogłasza w Biuletynie URE do dnia 31 lipca każdego roku.

6. Wytwórca nie może wnioskować o kwotę zaliczki wyższą niż:

- 1) określoną dla danego roku „i” kwotę zaliczki ogłoszoną przez Prezesa URE, o której mowa w ust. 5, w przypadku, gdy korekta dokonywana będzie na zasadach określonych w art. 30 ust. 1, albo
- 2) 120% kwoty określonej dla danego roku „i” w załączniku nr 4 do ustawy w przypadku, gdy korekta dokonywana będzie na zasadach określonych w art. 30 ust. 2.

Art. 25. 1. Od decyzji administracyjnej, o której mowa w art. 24 ust. 4, wytwórcy służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.

2. Postępowanie w sprawie odwołania, o którym mowa w ust. 1, toczy się według przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, 1469 i 1495) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji energetyki.

3. Wniesienie odwołania nie wstrzymuje wykonania decyzji administracyjnej.

4. Do postanowień wydanych przez Prezesa URE, na które przysługuje zażalenie, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio. Zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Art. 26. 1. Prezes URE, do dnia 30 września roku poprzedzającego rok, za który zaliczki mają być wypłacane, przekazuje Zarządcy Rozliczeń S.A. informacje o wysokości zaliczki wnioskowanej przez wytwórcę.

2. Zarządca Rozliczeń S.A. wypłaca wytwórcy zaliczkę, w wysokości określonej we wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 1.

3. Prezes URE uwzględnia kwotę wypłaconej wytwórcy zaliczki za dany rok w obliczeniach wysokości korekty, o której mowa w art. 30 ust. 1 lub 2, dla danego wytwórcy.

Rozdział 5

Zasady obliczania, korygowania i rozliczania kosztów osieroconych

Art. 27. 1. Wysokość kosztów osieroconych wytwórcy, oznaczonych symbolem „K_O”, oblicza się według wzoru:

$$K_O = N - S_D - R - P$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- N – wartość księgową netto rzeczowych środków trwałych i środków trwałych w budowie zaktualizowaną na koniec 2004 r. pomniejszoną o odpisy amortyzacyjne z lat 2005–2006, z uwzględnieniem ust. 2,
- S_D – sumę zaktualizowanej wartości wyników finansowych netto z działalności operacyjnej wytwórcy, skorygowanych o amortyzację, dostępnych do obsługi zainwestowanego kapitału własnego i obcego od dnia 1 stycznia 2007 r. do roku, w którym wygasa najdłuższa umowa długoterminowa danego wytwórcy, obliczaną w sposób określony w ust. 3,
- R – wartość aktywów danego wytwórcy po zakończeniu okresu korygowania, obliczaną w sposób określony w ust. 5,
- P – wysokość dotacji i umorzeń związanych z majątkiem służącym do wytwarzania energii elektrycznej objętym umowami długoterminowymi.

2. Przy obliczaniu wartości „N”, o której mowa w ust. 1:

- 1) wartość księgową netto rzeczowych środków trwałych i środków trwałych w budowie zaktualizowaną na koniec 2004 r. oblicza się dla wytwórców, u których:
 - a) dokonano przeszacowania majątku – jako sumę zaktualizowanej wartości księgowej netto rzeczowych środków trwałych w roku, w którym dokonano przeszacowania majątku i nakładów na środki trwałe, poniesionych w okresie od dnia przeszacowania tego majątku i nakładów na środki trwałe do dnia 31 grudnia 2004 r., pomniejszonych o sumę odpisów amortyzacyjnych związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej,
 - b) nie dokonano przeszacowania majątku – jako sumę zaktualizowanej wartości nakładów na środki trwałe, pomniejszoną o sumę odpisów amortyzacyjnych związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej;
- 2) wartości nakładów na środki trwałe poniesione do dnia 31 grudnia 2004 r., pomniejszone o sumę odpisów amortyzacyjnych związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, aktualizuje się skorygowanym skumulowanym wskaźnikiem zmian cen nakładów inwestycyjnych, obliczonym jako iloczyn wskaźników zmian tych cen w poszczególnych latach, pomniejszonych o 3 punkty procentowe, przy czym, jeżeli wskaźnik ten za dany rok wynosi mniej niż 3 punkty procentowe, przyjmuje się wskaźnik równy jeden; aktualizacji tej dokonuje się za okres od dnia przeszacowania majątku w przypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. a, albo od dnia poniesienia wydatków w przypadku, o którym mowa w pkt 1 lit. b, do dnia 31 grudnia 2004 r.;

- 3) w obliczeniach zaktualizowanej wartości księgowej netto rzeczowych środków trwałych uwzględnia się wartość planowanych nakładów inwestycyjnych w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., jeżeli koszty związane z dokończeniem rozpoczętej inwestycji będą niższe od kosztów powstałych w wyniku zaniechania jej kontynuowania – w przypadku wytwórcy, który do dnia wejścia w życie ustawy nie oddał do użytku jednostki wytwórczej objętej umową długoterminową.

3. Sumę, oznaczoną symbolem „ S_D ”, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$S_D = \sum_j \frac{W_{dkj}}{(1+r)^t}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

j – kolejne lata począwszy od roku 2007 do ostatniego roku okresu korygowania,

W_{dkj} – wartość wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej wytwórcy, skorygowanego o amortyzację, dostępnego do obsługi zainwestowanego kapitału własnego i obcego dla roku kalendarzowego „ j ”, przy czym wartość wyniku finansowego netto dla roku, w którym wygasa najdłuższa umowa długoterminowa danego wytwórcy, jest pomniejszona proporcjonalnie do ilości dni obowiązywania tej umowy w tym roku, obliczaną w sposób określony w ust. 4,

r – stopę dyskonta równą wielkości średnioważonego kosztu kapitału,

t – liczbę lat między rokiem 2007 a rokiem „ j ”.

4. Wartość wyniku finansowego, oznaczonego symbolem „ W_{dkj} ”, o którym mowa w ust. 3, oblicza się według wzoru:

$$W_{dkj} = (D_j - K_j)(1 - T_j) + A_j$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

D_j – przychody ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych na rynku konkurencyjnym,

K_j – koszty działalności operacyjnej związanej ze sprzedażą energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych,

T_j – obowiązującą w danym roku stawkę podatku dochodowego od osób prawnych; w przypadku gdy różnica przychodów ze sprzedaży energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych na rynku konkurencyjnym i kosztów działalności operacyjnej związanej ze sprzedażą energii elektrycznej, rezerw mocy i usług systemowych, pomniejszoną o koszty finansowe wynikające z zobowiązań związanych z umowami długoterminowymi oraz koszty finansowe konieczne do poniesienia ze względu na utrzymanie płynności finansowej jest ujemna, to należy przyjąć stawkę podatku dochodowego od osób prawnych równą zero,

A_j – amortyzację w odniesieniu do rzeczowych środków trwałych związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, o których mowa w symbolu „ N ”, obliczaną zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 20 ust. 2, dla roku kalendarzowego „ j ”, przy czym wartość amortyzacji dla roku, w którym wygasa najdłuższa umowa długoterminowa danego wytwórcy, pomniejsza się proporcjonalnie do ilości dni obowiązywania tej umowy w tym roku.

5. Wartość aktywów, oznaczoną symbolem „ R ”, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$R = \frac{N_k - \sum_j A_j}{(1+r)^{t_1}}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

N_k – wartość księgową netto rzeczowych środków trwałych i środków trwałych w budowie na koniec 2004 r. pomniejszoną o odpisy amortyzacyjne z lat 2005–2006,

j – kolejne lata począwszy od roku 2007 do ostatniego roku okresu korygowania,

A_j – amortyzację, o której mowa w ust. 4,

r – stopę dyskonta równą wielkości średnioważonego kosztu kapitału,

t_1 – liczbę lat między rokiem 2007 a ostatnim rokiem okresu korygowania.

Art. 28. 1. Wytwórca będący stroną umowy rozwiązującej przekazuje Prezesowi URE, w terminie do dnia 30 czerwca danego roku kalendarzowego, dane niezbędne do obliczenia korekt, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1 oraz art. 46, dotyczące:

- 1) wartości wyniku finansowego, oznaczonego symbolem „ W_{dkj} ”, o którym mowa w art. 27 ust. 3,
- 2) wielkości sprzedaży energii elektrycznej oraz wysokości cen za tę energię,
- 3) wytwarzania energii elektrycznej oraz kosztów jej wytwarzania,
- 4) wysokości kosztów nieodebranego paliwa gazowego, o których mowa w art. 44 ust. 1

– za rok kalendarzowy poprzedzający rok, w którym dane są przekazywane.

2. Jeżeli wytwórca będący stroną umowy rozwiązującej wchodzi w skład grupy kapitałowej, do przekazywania danych, o których mowa w ust. 1, są obowiązane także, wchodzące w skład tej grupy, inne podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w jednostkach wytwórczych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do wytwórcy, który zrezygnował z otrzymania środków na pokrycie kosztów osieroconych.

4. Prezes URE, do dnia 31 marca każdego roku kalendarzowego, informuje wytwórców i inne podmioty wchodzące w skład grupy kapitałowej o szczegółowym zakresie i sposobie przekazania danych, o których mowa w ust. 1.

5. Wytwórcy i inne podmioty, o których mowa w ust. 2, są obowiązane przekazać Prezesowi URE, na jego żądanie, informacje i dane niezbędne do dokonania obliczeń korekt, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2, art. 31 ust. 1 oraz art. 46 ust. 1, z zachowaniem przepisów o ochronie informacji prawnie chronionych.

Art. 29. 1. Prezes URE opracowuje i przedstawia ministrowi właściwemu do spraw energii, corocznie do dnia 30 kwietnia, sprawozdanie z wykonania zadań wynikających z ustawy.

2. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera w szczególności informacje dotyczące:

- 1) kalkulacji kosztów osieroconych za rok poprzedni;
- 2) zmiany sytuacji na rynku energii elektrycznej, z uwzględnieniem cech rynku energii, o których mowa w art. 49 ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

3. Minister właściwy do spraw energii na podstawie informacji, o których mowa w ust. 1 oraz w art. 57, opracowuje i przedstawia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanemu dalej „Prezesem UOKiK”, corocznie do dnia 31 maja, raport z realizacji ustawy.

4. Prezes UOKiK przekazuje Komisji Europejskiej, corocznie do dnia 30 czerwca, raport, o którym mowa w ust. 3.

Art. 30. 1. Prezes URE, do dnia 31 lipca każdego roku kalendarzowego „ i ”, w drodze decyzji administracyjnej, ustala wysokość korekty rocznej kosztów osieroconych, oznaczoną symbolem „ $\Delta K_{O(i-1)}$ ”, dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy, dla wytwórcy, który w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 3, wskazał ten sposób dokonywania korekty, według wzoru:

$$\Delta K_{O(i-1)} = \left(K_{OZ3(i-1)} - \frac{\Delta W_{dk(i-1)}}{(1 + r_1)^{i-2006}} \right) \prod_{j=2007}^{i-1} (1 + s_j) - K_{OZW(i-1)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$K_{OZ3(i-1)}$ – kwotę kosztów osieroconych dla danego wytwórcy określoną w załączniku nr 3 do ustawy, dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy „ i ”,

i – rok, w którym jest obliczana korekta roczna kosztów osieroconych,

j – kolejne lata między rokiem 2007 a rokiem poprzedzającym dany rok kalendarzowy „ i ”,

s_j – stopę aktualizacji, o której mowa w art. 18 ust. 2,

$\Delta W_{dk(i-1)}$ – różnicę między rzeczywistą wartością wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej, skorygowanego o amortyzację, dostępnego do obsługi zainwestowanego kapitału własnego i obcego dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy „ i ”, w którym jest obliczana korekta roczna kosztów osieroconych, a prognozowaną wartością tego wyniku dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy „ i ”, w którym jest obliczana ta korekta, określoną w załączniku nr 5 do ustawy,

$K_{OZW(i-1)}$ – wypłaconą wytwórcy kwotę zaliczek na poczet kosztów osieroconych w roku poprzedzającym dany rok kalendarzowy „i”,

r_1 – stopę dyskonta, określoną w załączniku nr 6 do ustawy.

2. Prezes URE do dnia 31 lipca każdego roku ustala, w drodze decyzji administracyjnej, wysokość korekty rocznej kosztów osieroconych, oznaczoną symbolem „ $\Delta K_{O(i-1)}$ ”, dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy, dla wytwórcy, który w oświadczeniu, o którym mowa w art. 24 ust. 3, wskazał ten sposób dokonywania korekty, według wzoru:

$$\Delta K_{O(i-1)} = W_s (R_{k(i-1)} + O_{k(i-1)}) - W_{dk(i-1)} - K_{OZW(i-1)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

W_s – wskaźnik wcześniejszej spłaty zadłużenia, równy:

- 1,2 dla wytwórcy, który do wniosku, o którym mowa w art. 24 ust. 1, dołączył zobowiązanie o przeznaczeniu co najmniej 20% kwoty wynikającej z raty spłaty zadłużenia i odsetek, o których mowa w symbolach $R_{k(i-1)}$ i $O_{k(i-1)}$, w roku, którego dotyczy wniosek, na przedterminową spłatę zadłużenia wynikającego z umów kredytowych i umów pożyczek:
 - a) na finansowanie nakładów na rzeczowe środki trwałe i środki trwałe w budowie, oznaczone symbolem N, o którym mowa w art. 27 ust. 1, zawartych przed dniem 1 maja 2004 r., a dla wytwórców, którzy do dnia wejścia w życie ustawy nie oddali jednostki wytwórczej do użytku, zawartych do dnia 1 stycznia 2007 r.,
 - b) na refinansowanie zobowiązań, o których mowa w lit. a,
- 1 dla pozostałych wytwórców,

$R_{k(i-1)}$ – ratę spłaty zadłużenia spłaconego w roku „i-1”, wynikającego z umów kredytowych, umów pożyczek, umowy o emisję obligacji i papierów dłużnych – zawartych przed dniem 1 maja 2004 r. – a dla wytwórców, którzy do dnia wejścia w życie ustawy nie oddali jednostki wytwórczej do użytku, zawartych do dnia 1 stycznia 2007 r. – na finansowanie nakładów na rzeczowe środki trwałe i środki trwałe w budowie, oznaczone symbolem N, o którym mowa w art. 27 ust. 1,

$O_{k(i-1)}$ – kwotę odsetek zapłaconych w roku „i-1”, wynikających z umów kredytowych, umów pożyczek, umowy o emisję obligacji i papierów dłużnych – zawartych przed dniem 1 maja 2004 r. – a dla wytwórców, którzy do dnia wejścia w życie ustawy nie oddali jednostki wytwórczej do użytku, zawartych do dnia 1 stycznia 2007 r. – na finansowanie nakładów na rzeczowe środki trwałe i środki trwałe w budowie, oznaczone symbolem N, o którym mowa w art. 27 ust. 1,

$W_{dk(i-1)}$ – wartość wyniku finansowego na działalności operacyjnej wytwórcy, skorygowanego o amortyzację, o którym mowa w art. 27 ust. 3, w roku „i-1”,

$K_{OZW(i-1)}$ – kwotę zaliczek, o których mowa w ust. 1,

i – rok, w którym jest obliczana korekta roczna kosztów osieroconych.

3. W przypadku refinansowania przez wytwórców zobowiązań wynikających z umów kredytu, pożyczki lub zobowiązań z tytułu emisji papierów wartościowych, zaciągniętych przed dniem 1 maja 2004 r. na finansowanie nakładów na rzeczowe środki trwałe i środki trwałe w budowie, oznaczone symbolem N, o którym mowa w art. 27 ust. 1, koszty ponoszone przez wytwórców wynikające z refinansowania są uwzględniane w symbolach $R_{k(i-1)}$, $O_{k(i-1)}$, o których mowa w ust. 2, do wysokości nie wyższej niż wynikającej z kwot określonych w załączniku nr 4 do ustawy dla danego wytwórcy w danym roku.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się do zobowiązań, o których mowa w ust. 3, zaciągniętych przed dniem 1 stycznia 2007 r. przez wytwórców, którzy przed dniem wejścia w życie ustawy nie oddali jednostki wytwórczej do użytku.

5. Wytwórca, który nie dokona przedterminowej spłaty zadłużenia, o którym mowa w ust. 2, jest obowiązany zwrócić kwotę równą 0,2 kwoty wynikającej z raty spłaty zadłużenia i odsetek, o których mowa w symbolach $R_{k(i-1)}$ i $O_{k(i-1)}$, w terminie, o którym mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1, wraz z odsetkami, o których mowa w art. 35 ust. 2 pkt 2.

6. Prezes URE niezwłocznie pisemnie informuje Zarządcę Rozliczeń S.A. o wysokości korekty, o której mowa w ust. 1 lub 2.

7. Przepis art. 25 stosuje się odpowiednio, w przypadku odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1 lub 2.

Art. 31. 1. Prezes URE, do dnia 31 sierpnia roku „i” następującego po zakończeniu okresu korygowania, w drodze decyzji administracyjnej, ustala dla wytwórcy wysokość korekty końcowej kosztów osieroconych, oznaczonej symbolem „ $K_{K(i-1)}$ ”, według wzoru:

$$K_{K(i-1)} = \left\{ K_{On} - \sum_{j=2007}^{i-1} \left[\frac{K_{Owj}}{\prod_{j=2007}^{i-1} (1 + s_j)} \right] \right\} \prod_{j=2007}^{i-1} (1 + s_j)$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

K_{On} – należną kwotę kosztów osieroconych obliczaną w sposób określony w ust. 2,

j – kolejne lata kalendarzowe między rokiem 2007 a ostatnim rokiem okresu korygowania,

K_{Owj} – sumę rat zaliczek wypłaconych wytwórcy w danym roku „j” i kwoty korekty rocznej wypłaconej albo zwróconej przez wytwórcę Zarządcy Rozliczeń S.A. w danym roku „j”,

s_j – stopę aktualizacji, o której mowa w art. 18 ust. 2.

2. Należną kwotę kosztów osieroconych, oznaczoną symbolem „ K_{On} ”, o której mowa w ust. 1, oblicza się według wzoru:

$$K_{On} = N_w - \sum_{n=2007}^u A_n \frac{t_{n1}}{t_{n0}} - \sum_{j=u}^{i-1} \left[\frac{W_{dkwj}}{(1 + r_1)^{j-2006}} \right] - R - P - \sum_{j=u}^{i-1} \left[\frac{|M_j|}{\prod_{j=2007}^{i-1} (1 + s_j)} \right]$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

N_w – zaktualizowaną wartość księgową netto rzeczowych środków trwałych i środków trwałych w budowie oznaczoną symbolem „ N ”, o której mowa w art. 27, skorygowaną o różnicę między planowaną wartością nakładów inwestycyjnych rozpoczętych przed dniem 1 maja 2004 r. i kontynuowanych zgodnie z umową długoterminową po tym dniu do dnia 31 grudnia 2007 r. a rzeczywiście poniesioną wartością tych nakładów,

u – rok, w którym nastąpiło przedterminowe rozwiązanie umów długoterminowych na mocy umów rozwiązujących,

n – kolejne lata między rokiem 2007 a rokiem „u”,

A_n – amortyzację w odniesieniu do rzeczowych środków trwałych związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, o których mowa w symbolu „ N ”, o której mowa w art. 27 ust. 4, dla danego roku „n”,

t_{n0} – liczbę dni w roku „n”,

t_{n1} – liczbę dni w danym roku „n”, w okresie od dnia 1 stycznia do dnia, w którym nastąpiło przedterminowe rozwiązanie umów długoterminowych na mocy umów rozwiązujących,

W_{dkwj} – rzeczywistą wartość wyniku finansowego netto na działalności operacyjnej, skorygowanego o amortyzację, dostępnego do obsługi zainwestowanego kapitału własnego i obcego w okresie korygowania, obliczoną w sposób określony w art. 27 ust. 4,

r_1 – stopę dyskonta określoną w załączniku nr 6 do ustawy,

R – wartość aktywów danego wytwórcy po zakończeniu okresu korygowania, obliczaną w sposób określony w art. 27 ust. 5,

P – wielkość, o której mowa w art. 27 ust. 1,

j – kolejne lata kalendarzowe między rokiem 2007 a ostatnim rokiem okresu korygowania,

M_j – kwotę zmniejszenia lub zwiększenia wysokości korekty rocznej kosztów osieroconych, o której mowa w art. 37 ust. 3,

s_j – stopę aktualizacji, o której mowa w art. 18 ust. 2.

3. Przepisy art. 30 ust. 6 stosuje się do wysokości korekty, o której mowa w ust. 1.

4. Przepisy art. 25 stosuje się odpowiednio, w przypadku odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1.

Art. 32. 1. W przypadku gdy wytwórca, który zawarł umowę rozwiązującą, wchodzi w skład grupy kapitałowej, w kalkulacji kosztów osieroconych uwzględnia się wielkości oznaczone symbolami „N”, „S_D”, „R” i „P”, o których mowa w art. 27 ust. 1, w odniesieniu do każdego wytwórcy oraz podmiotu wchodzącego w skład grupy kapitałowej i wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w jednostkach wytwórczych wymienionych w załączniku nr 7 do ustawy.

2. Wysokość korekt, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, koryguje się w przypadku, gdy:

- 1) wynik prognozowany i rzeczywisty był dodatni – o dodatnią różnicę pomiędzy wynikiem rzeczywistym a prognozowanym $\Delta W_{dk(i-1)}$, o którym mowa w art. 30 ust. 1, podmiotu wchodzącego w skład grupy kapitałowej i wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wynik prognozowany był ujemny, a wynik rzeczywisty dodatni – o rzeczywisty wynik finansowy na działalności operacyjnej podmiotu wchodzącego w skład grupy kapitałowej i wykonującego działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. W przypadku gdy korekty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, dla wytwórców wchodzących w skład grupy kapitałowej są dodatnie, wartości wynikające z ust. 2 pomniejszają wysokość korekty, o której mowa w art. 30 ust. 1 i 2, proporcjonalnie do udziału kwoty maksymalnej kosztów osieroconych ustalonej dla danego wytwórcy w sumie kwot maksymalnych tych kosztów wszystkich wytwórców wchodzących w skład tej grupy.

Art. 33. 1. Obliczając korekty, o których mowa w art. 30 ust. 1 i 2 oraz art. 31 ust. 1, uwzględnia się tylko jednostki wytwórcze wymienione w załączniku nr 7 do ustawy do czasu, gdy wartość nakładów inwestycyjnych na daną jednostkę wytwórczą, poniesionych od dnia 1 stycznia 2005 r. nie przekroczy:

- 1) 100% wartości księgowej netto tej jednostki wytwórczej na dzień 1 stycznia 2005 r. dla jednostek wytwórczych należących do wytwórcy;
- 2) 50% wartości księgowej netto dla jednostek nienależących do wytwórców.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do jednostek wytwórczych oddanych do użytku po dniu 1 stycznia 2005 r.

3. W przypadku gdy korekta, o której mowa w art. 30 ust. 1 i 2 lub w art. 31 ust. 1, jest dokonywana za okres obejmujący niepełny rok kalendarzowy, do jej obliczania przyjmuje się ułamkową część wielkości określonych dla danego roku w załącznikach nr 3 i 5 do ustawy, równą stosunkowi liczby dni, za które jest obliczana ta korekta w danym roku, i liczby dni w tym roku.

Art. 34. 1. W przypadku gdy wartość korekty, ustalona w decyzji, o której mowa w:

- 1) art. 30 ust. 1 i 2, jest:
 - a) dodatnia – Zarządca Rozliczeń S.A. wypłaca wytwórcy kwotę korekty rocznej kosztów osieroconych,
 - b) ujemna – wytwórca zwraca Zarządcy Rozliczeń S.A., na rachunek opłaty przejściowej, kwotę korekty rocznej kosztów osieroconych– w terminie do dnia 30 września każdego roku;
- 2) art. 31 ust. 1, jest:
 - a) dodatnia – Zarządca Rozliczeń S.A. wypłaca wytwórcy kwotę korekty końcowej kosztów osieroconych,
 - b) ujemna – wytwórca zwraca Zarządcy Rozliczeń S.A., na rachunek opłaty przejściowej, kwotę korekty końcowej kosztów osieroconych– w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po zakończeniu okresu korygowania.

2. Suma zwracanych przez wytwórcę kwot korekt rocznych oraz końcowych kosztów osieroconych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, nie może przekroczyć sumy środków finansowych wypłaconych temu wytwórcy na pokrycie jego kosztów osieroconych.

Art. 35. 1. Jeżeli wypłacone wytwórcy, stosownie do art. 26 ust. 2, kwoty zaliczki za dany rok „i” przewyższają należną za dany rok „i” kwotę kosztów osieroconych, to wytwórca zwraca Zarządcy Rozliczeń S.A. kwotę równą różnicy między kwotą wypłaconej za dany rok „i” zaliczki a należną za dany rok „i” kwotą kosztów osieroconych, obliczoną jako kwota korekty rocznej kosztów osieroconych powiększona o wypłacone kwoty zaliczki za rok, za który jest dokonywana korekta, powiększoną o odsetki, zgodnie z ust. 2.

2. W przypadku gdy różnica, o której mowa w ust. 1, wynosi:

- 1) mniej niż 35% kwoty wypłaconej za dany rok zaliczki – odsetek nie nalicza się;
- 2) nie mniej niż 35% i nie więcej niż 60% kwoty wypłaconej za dany rok zaliczki – Prezes URE nalicza odsetki w wysokości równej stopie aktualizacji s_j , o której mowa w art. 18 ust. 2, powiększonej o 2 punkty procentowe;
- 3) więcej niż 60% kwoty wypłaconej za dany rok zaliczki – Prezes URE nalicza odsetki w wysokości równej stopie aktualizacji s_j , o której mowa w art. 18 ust. 2, powiększonej o 4 punkty procentowe.

3. Odsetki, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, nalicza się od dnia, w którym wytwórca otrzymał pierwszą ratę zaliczki na dany rok.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Prezes URE, w drodze decyzji administracyjnej, ustala wysokość środków wraz z odsetkami, jakie jest obowiązany zwrócić wytwórca.

5. Wytwórca dokonuje zwrotu środków w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w ust. 4, na rachunek opłaty przejściowej, w terminie 14 dni od dnia otrzymania tej decyzji.

6. Przepisy art. 25 stosuje się odpowiednio, w przypadku odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 4.

Art. 36. 1. Wytwórca będący stroną umowy rozwiązującej, któremu w okresie korygowania wygasła koncesja na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej i nie wystąpił o przedłużenie jej ważności w trybie określonym w art. 39 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne albo wytwórcy temu cofnięto koncesję na wykonywanie tej działalności:

- 1) nie otrzymuje środków na pokrycie kosztów osieroconych;
- 2) w przypadku otrzymywania środków, o których mowa w art. 22 ust. 1, jest obowiązany niezwłocznie zwrócić te środki na rachunek opłaty przejściowej, pomniejszając je o wysokość środków zwróconych do Zarządcy Rozliczeń S.A. zgodnie z art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, Prezes URE, w drodze decyzji administracyjnej, ustala wysokość środków, jakie jest obowiązany zwrócić wytwórca.

3. Prezes URE niezwłocznie:

- 1) powiadamia Zarządcę Rozliczeń S.A. o wygaśnięciu koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania energii elektrycznej, jeżeli wytwórca nie wystąpił o wydanie nowej koncesji, albo o cofnięciu wytwórcy koncesji w tym zakresie;
- 2) przekazuje wytwórcy decyzję, o której mowa w ust. 2.

4. Wytwórca zwraca środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, na rachunek opłaty przejściowej, w terminie miesiąca od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 2.

Art. 37. 1. W przypadku gdy:

- 1) wielkość sprzedaży energii elektrycznej przez wytwórcę będącego stroną umowy rozwiązującej w danym roku kalendarzowym jest mniejsza o ponad 20% od wielkości sprzedaży tej energii w roku poprzednim lub
- 2) koszty związane z wytwarzaniem energii elektrycznej poniesione przez wytwórcę będącego stroną umowy rozwiązującej w danym roku kalendarzowym są wyższe o ponad 20% od średnich kosztów innych przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o zbliżonych parametrach technicznych wytwarzania tej energii, w tym samym roku kalendarzowym, lub
- 3) średnia cena sprzedawanej energii elektrycznej przez wytwórcę w danym roku kalendarzowym jest niższa o ponad 5% od średniej ceny rynkowej liczonej dla przedsiębiorstw energetycznych wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o zbliżonych parametrach technicznych wytwarzania energii, w tym samym roku kalendarzowym

– Prezes URE występuje do tego wytwórcy o przedstawienie pisemnych wyjaśnień w tym zakresie.

2. Wyjaśnienia, o których mowa w ust. 1, wytwórca przekazuje Prezesowi URE w ciągu 14 dni od dnia otrzymania wystąpienia Prezesa URE.

3. Jeżeli Prezes URE na podstawie pisemnych wyjaśnień przedstawionych przez wytwórcę stwierdzi, że różnica, o której mowa w ust. 1, nie była spowodowana okolicznościami, za które wytwórca nie ponosi odpowiedzialności, niezwłocznie zawiadamia o tym pisemnie wytwórcę, a w najbliższej korekcie, o której mowa w art. 30 ust. 1, jeżeli jej wartość jest:

- 1) dodatnia – pomniejsza należną kwotę tej korekty, albo
- 2) ujemna lub równa zero – powiększa należną kwotę tej korekty

– o kwotę do 25% kwoty kosztów osieroconych określonych w załączniku nr 3 do ustawy dla roku, którego dotyczyły różnice, o których mowa w ust. 1, uwzględniając stopień zaniżenia wartości wyniku finansowego netto z działalności operacyjnej, o którym mowa w art. 27 ust. 3, oraz rodzaj i wielkość ujemnych następstw dla tego wytwórcy.

Art. 38. 1. W przypadku gdy wytwórca będący stroną umowy rozwiązującej nie zwróci Zarządcy Rozliczeń S.A. kwot, o których mowa w art. 34 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. b, w art. 35 ust. 4, w art. 36 ust. 2 oraz w art. 37 ust. 3 pkt 2, decyzja administracyjna Prezesa URE podlega wykonaniu w drodze egzekucji sądowej prowadzonej na zasadach i trybie określonym w ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, po nadaniu przez sąd klauzuli wykonalności.

2. Z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności występuje Zarządca Rozliczeń S.A.

Art. 39. 1. Wytwórca, który do dnia wejścia w życie ustawy nie oddał do użytku jednostki wytwórczej objętej umową długoterminową, składa Prezesowi URE, w terminie 90 dni od dnia określonego dla tej jednostki w załączniku nr 1 do ustawy, wniosek o stwierdzenie spełnienia przez jednostkę warunków technicznych określonych w umowie rozwiązującej, której wytwórca jest stroną.

2. W przypadku niespełnienia przez jednostkę wytwórczą warunków technicznych określonych w umowie rozwiązującej z powodu działania siły wyższej, termin, o którym mowa w ust. 1, rozpoczyna bieg od dnia, w którym po ustaniu przeszkody spełnienie tych warunków stało się możliwe.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera oznaczenie:

- 1) wytwórcy – jego firmę, siedzibę i adres;
- 2) jednostki wytwórczej objętej umową długoterminową.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć określone w umowie rozwiązującej dokumenty potwierdzające spełnienie przez tę jednostkę warunków technicznych.

5. Na żądanie Prezesa URE, wytwórca, który złożył wniosek, o którym mowa w ust. 1, przedstawia, w wyznaczonym terminie, dodatkowe informacje oraz dokumenty mające znaczenie dla stwierdzenia spełnienia przez jednostkę wytwórczą warunków technicznych określonych w umowie rozwiązującej.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 4 i 5, należy przedstawić w oryginałach lub kopiach poświadczonych przez notariusza albo adwokata lub radcę prawnego.

7. Jeżeli dokumenty, o których mowa w ust. 4 i 5, są sporządzone w języku obcym, należy przedłożyć także poświadczone przez tłumacza przysięgłego tłumaczenie ich na język polski albo tłumaczenie tej części dokumentu, która stanowi dowód w sprawie.

Art. 40. 1. Prezes URE, w drodze decyzji administracyjnej:

- 1) stwierdza spełnienie przez jednostkę wytwórczą warunków technicznych określonych w umowie rozwiązującej albo
- 2) odmawia stwierdzenia spełnienia przez jednostkę wytwórczą warunków technicznych określonych w umowie rozwiązującej.

2. Przepisy art. 25 stosuje się odpowiednio, w przypadku odwołania od decyzji, o których mowa w ust. 1.

Art. 41. 1. Wytwórca, o którym mowa w art. 39 ust. 1, otrzymuje środki na pokrycie kosztów osieroconych, o których mowa w art. 22, na zasadach określonych w ustawie, jeżeli decyzja, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1, stała się ostateczna albo wyrok zmieniający decyzję, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2, przez stwierdzenie spełnienia przez jednostkę warunków technicznych, stał się prawomocny.

2. Zarządca Rozliczeń S.A. przekazuje wytwórcy, o którym mowa w art. 39 ust. 1, pierwszą ratę zaliczki, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1, stała się ostateczna albo wyrok zmieniający decyzję, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2, przez stwierdzenie spełnienia przez jednostkę warunków technicznych, stał się prawomocny.

3. Pierwszą ratę zaliczki wypłaca się w wysokości równej sumie rat przewidzianych do wypłaty za pełne kwartały od dnia następującego po dniu określonym w załączniku nr 1 do ustawy, do dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1, stała się ostateczna albo wyrok zmieniający decyzję, o której mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2, przez stwierdzenie spełnienia przez jednostkę wytwórczą warunków technicznych, stał się prawomocny.

Art. 42. 1. Środki otrzymane przez wytwórcę od Zarządcy Rozliczeń S.A. na pokrycie kosztów osieroconych uznaje się za zwrot wydatków związanych z otrzymaniem, nabyciem albo wytworzeniem we własnym zakresie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, od których dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, zgodnie z art. 16a–16m ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych – w kwocie nieprzekraczającej sumy wartości początkowej tych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych pomniejszonej o odpisy amortyzacyjne dokonane zgodnie z art. 16a–16m ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustalonej na dzień otrzymania poszczególnych zaliczek na pokrycie kosztów osieroconych oraz kwot korekty rocznej i końcowej zgodnie z art. 34 ust. 1.

2. Otrzymanie środków, o których mowa w ust. 1, nie ma wpływu na wysokość odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych dokonanych, zgodnie z art. 16a–16m ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, do dnia otrzymania poszczególnych zaliczek na pokrycie kosztów osieroconych. Odpisów z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w ust. 1, nie uznaje się za koszt uzyskania przychodów od tej części ich wartości, która odpowiada kwocie otrzymanych przez wytwórcę środków na pokrycie kosztów osieroconych od miesiąca następującego po miesiącu otrzymania poszczególnych kwot zaliczek oraz kwot korekty rocznej i końcowej zgodnie z art. 34 ust. 1.

3. Kwotę zwrotu wydatków w odniesieniu do poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się proporcjonalnie do ich wartości początkowej pomniejszonej o odpisy amortyzacyjne dokonane dla celów podatkowych na dzień otrzymania zaliczek oraz kwot korekty rocznej i końcowej zgodnie z art. 34 ust. 1.

4. Zwrot środków wraz z odsetkami dokonany przez wytwórców na rzecz Zarządcy Rozliczeń S.A. stanowi koszt uzyskania przychodów w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych. Zwrot tych środków nie stanowi podstawy do dokonania korekty albo zmiany wysokości odpisów z tytułu zużycia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o których mowa w art. 1.

5. Środki, o których mowa w ust. 1, nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze w rozumieniu art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2174, z późn. zm.⁴⁾).

6. Środków, o których mowa w ust. 1, nie uznaje się za dochody zwolnione lub niepodlegające opodatkowaniu podatkiem dochodowym w rozumieniu art. 15 ust. 2 oraz ust. 2a ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 43. Roszczenia do Zarządcy Rozliczeń S.A. o przekazanie środków na pokrycie kosztów osieroconych, w tym wynikających z korekt tych kosztów, oraz roszczenia do wytwórców o zwrot środków przekazanych im na pokrycie kosztów osieroconych, o których mowa w art. 22, przedawniają się z upływem lat trzech.

Rozdział 6

Zasady pokrywania i korygowania kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym

Art. 44. Dla wytwórców wymienionych w załączniku nr 8 do ustawy będących stroną umowy rozwiązującej, którzy zawarli długoterminowe umowy na dostawę gazu ziemnego przed dniem 1 maja 2004 r., ustala się, w związku z obowiązkiem odbioru gazu ziemnego na poziomie wynikającym z zakontraktowanej ilości tego paliwa, kwoty, oznaczone symbolem „K_{Ogaz}”, na pokrycie kosztów zużycia odebranego gazu ziemnego i kosztów nieodebranego gazu ziemnego, obliczane według wzoru:

$$K_{Ogaz} = A(J_{kg} - J_{kw})W_g$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

A – ilość energii elektrycznej (w megawatogodzinach) możliwej do wytworzenia przez wytwórcę wymienionego w załączniku nr 8 do ustawy z gazu ziemnego nabytego w ramach obowiązku zapłaty za określoną ilość gazu ziemnego, niezależnie od ilości pobranego gazu,

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2193, 2215, 2244, 2354, 2392 i 2433 oraz z 2019 r. poz. 675, 1018, 1495 i 1520.

- J_{kg} – średnioroczny koszt gazu ziemnego nabytego w ramach obowiązku zapłaty za określoną jego ilość, niezależnie od ilości pobranego gazu na podstawie umowy zawartej przed dniem 1 maja 2004 r., dla danego wytwórcy obliczony z uwzględnieniem poniesionych kosztów jego dostarczania, wyrażony w złotych na MWh,
- J_{kw} – średnioroczny koszt węgla zużywanego na wytworzenie energii elektrycznej w jednostkach wytwórczych centralnie dysponowanych opalanych węglem na terenie Rzeczypospolitej Polskiej obliczony z uwzględnieniem kosztów jego transportu, wyrażony w złotych na MWh,
- W_g – współczynnik korygujący, którego wartość wynosi:
- 1 dla wytwórców nabywających gaz ziemny pochodzący ze złóż krajowych,
 - $\frac{J_{kgk}}{J_{kgs}}$ dla pozostałych wytwórców, gdzie:
- J_{kgk} – średnioroczny koszt gazu ziemnego dla wytwórców nabywających gaz ziemny pochodzący ze złóż krajowych w danym roku obliczony z uwzględnieniem poniesionych kosztów jego dostarczania, wyrażony w złotych na MWh,
- J_{kgs} – średnioroczny koszt gazu ziemnego dla pozostałych wytwórców w danym roku obliczony z uwzględnieniem poniesionych kosztów jego dostarczania, wyrażony w złotych na MWh.

Art. 45. 1. Wytwórca wymieniony w załączniku nr 8 do ustawy, będący stroną umowy rozwiązującej, składa do Prezesa URE wniosek o wypłatę zaliczki na poczet kosztów, o których mowa w art. 44, na następny rok kalendarzowy, w terminie do dnia 31 sierpnia każdego roku.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie wytwórcy – jego firmę, siedzibę i adres;
- 2) wysokość wnioskowanej kwoty zaliczki;
- 3) oznaczenie roku, którego wniosek dotyczy.

3. Wysokość zaliczki wnioskowanej na dany rok nie może przekraczać kwoty określonej w załączniku nr 8 do ustawy dla danego wytwórcy na dany rok, zaktualizowanej stopą dyskonta określoną w załączniku nr 6 do ustawy.

4. Przepisy art. 22 ust. 1 i 2 oraz art. 26 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zaliczek, o których mowa w ust. 1.

5. Środki otrzymane przez wytwórcę na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 44, nie stanowią dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze w rozumieniu art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

Art. 46. 1. Prezes URE, do dnia 31 lipca każdego roku kalendarzowego „i”, w drodze decyzji administracyjnej, ustala dla wytwórcy wymienionego w załączniku nr 8 do ustawy wysokość korekty rocznej kosztów, o których mowa w art. 44, oznaczoną symbolem $\Delta K_{Ogaz(i-1)}$, dla roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy, według wzoru:

$$\Delta K_{Ogaz(i-1)} = K_{Ogaz(i-1)} - K_{Ogazf(i-1)}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

$K_{Ogaz(i-1)}$ – kwota kosztów, o których mowa w art. 44, dla roku „i-1”, obliczana według wzoru:

$$K_{Ogaz(i-1)} = A_{i-1} [(J_{kg(i-1)} - J_{kw(i-1)}) - (C_{g(i-1)} - C_{w(i-1)})] W_g$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

- A_{i-1} – ilość energii elektrycznej wytworzoną przez danego wytwórcę w roku „i-1”, wynikającą z ilości gazu zakupionego na podstawie umowy z dostawcą paliwa gazowego, obowiązującej w roku „i-1”,
- $J_{kg(i-1)}$ – średnioroczny faktyczny koszt gazu na jedną megawatogodzinę produkcji w roku „i-1” poniesiony przez danego wytwórcę, obliczony z uwzględnieniem całości opłat poniesionych w roku „i-1” na rzecz dostawcy gazu oraz kosztów przesyłu gazu,

- $J_{kw(i-1)}$ – średnioroczny jednostkowy koszt węgla zużywanego na wytworzenie jednej megawatogodziny energii elektrycznej w roku „i-1” u wytwórców eksploatujących jednostki centralnie dysponowane opalane węglem, z uwzględnieniem kosztów transportu węgla,
- $C_{g(i-1)}$ – średnią cenę energii elektrycznej wytworzonej przez danego wytwórcę w jednostkach opalanych gazem w roku „i-1”,
- $C_{w(i-1)}$ – średnią cenę energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach centralnie dysponowanych opalanych węglem w roku „i-1”,
- W_g – współczynnik korygujący, którego wartość wynosi:
- 1 dla wytwórców nabywających gaz ziemny pochodzący ze złóż krajowych,
- $\frac{J_{kgk(i-1)}}{J_{kgs(i-1)}}$ dla pozostałych wytwórców,

gdzie:

- $J_{kgk(i-1)}$ – średnioroczny koszt gazu ziemnego dla wytwórców nabywających gaz ziemny pochodzący ze złóż krajowych w roku „i-1” obliczony z uwzględnieniem poniesionych kosztów jego dostarczania, wyrażony w złotych na MWh,
- $J_{kgs(i-1)}$ – średnioroczny koszt gazu ziemnego dla pozostałych wytwórców w roku „i-1” obliczony z uwzględnieniem poniesionych kosztów jego dostarczania, wyrażony w złotych na MWh,

$K_{ogazff(i-1)}$ – kwota zaliczki wypłaconej wytwórcy za rok „i-1” z tytułu pokrycia kosztów, o których mowa w art. 44.

2. W obliczeniach korekt, o których mowa w ust. 1, nie uwzględnia się kosztów wynikających ze zmian wprowadzonych do umowy długoterminowej na dostawę gazu, o której mowa w art. 44, po dniu wejścia w życie ustawy, skutkujących zwiększeniem ilości gazu ziemnego podlegającego obowiązkowi zapłaty za tę ilość gazu, niezależnie od ilości pobranego gazu.

3. W przypadku gdy w danym roku średnia cena energii elektrycznej wytworzonej przez danego wytwórcę w jednostkach opalanych gazem oznaczona symbolem $C_{g(i-1)}$ jest mniejsza bądź równa średniej cenie energii elektrycznej wytworzonej w jednostkach centralnie dysponowanych opalanych węglem oznaczonej symbolem $C_{w(i-1)}$, przyjmuje się we wzorze, o którym mowa w ust. 1, wartość tej różnicy równą zero.

4. W przypadku gdy ilość energii elektrycznej wytworzonej przez danego wytwórcę w jednostkach opalanych gazem ziemnym w roku „i-1” była mniejsza od ilości energii elektrycznej możliwej do wytworzenia przez wytwórcę oznaczonej symbolem A, o którym mowa w art. 44, kwotę korekty powiększa się o faktycznie poniesione koszty nieodebranego gazu zgodnie z umową długoterminową na dostawę gazu, o której mowa w art. 44, w roku „i-1”.

5. W przypadku gdy w danym roku średnia cena jednej megawatogodziny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym, ogłoszona przez Prezesa URE na podstawie art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jest wyższa niż koszty wytworzenia jednej megawatogodziny przez danego wytwórcę wymienionego w załączniku nr 8 do ustawy, nie wypłaca się kwot na pokrycie kosztów, o których mowa w art. 44. W takim przypadku wytwórca, który otrzymał zaliczki na podstawie art. 45, obowiązany jest do ich zwrotu w terminie określonym w art. 34 ust. 1 pkt 1.

6. Przepisy:

- 1) art. 25 stosuje się odpowiednio w przypadku odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 1;
- 2) art. 28, art. 30 ust. 6, art. 34, art. 35, art. 36 oraz art. 38 stosuje się odpowiednio do korekt kosztów, o których mowa w ust. 1;
- 3) art. 43 stosuje się odpowiednio do przedawnienia roszczeń wytwórcy do Zarządcy Rozliczeń S.A. o przekazanie środków na pokrycie kosztów powstałych w jednostkach opalanych gazem ziemnym.

7. Prezes URE, w terminie do 15 lipca każdego roku, oblicza i ogłasza w Biuletynie URE:

- 1) średnioważony koszt węgla, zużywanego przez jednostki wytwórcze centralnie dysponowane na wytworzenie jednej megawatogodziny energii elektrycznej w poprzedzającym roku kalendarzowym, z uwzględnieniem kosztów jego transportu wyrażony w złotych na megawatogodzinę;
- 2) średnią cenę wytwarzanej energii elektrycznej przez wytwórców eksploatujących jednostki centralnie dysponowane opalane węglem.

Rozdział 7

Zasady funkcjonowania Zarządcy Rozliczeń S.A.

Art. 47. 1. Zarządca Rozliczeń Spółka Akcyjna może używać skrótu „Zarządca Rozliczeń S.A.”.

2. Siedzibą Zarządcy Rozliczeń S.A. jest miasto stołeczne Warszawa.

Art. 48. W zakresie nieuregulowanym niniejszą ustawą do Zarządcy Rozliczeń S.A. stosuje się przepisy ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 505 i 1543).

Art. 49. 1. Przedmiotem działalności Zarządcy Rozliczeń S.A. jest:

- 1) gromadzenie środków pieniężnych na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44, dla wytwórców, których umowy długoterminowe zostały rozwiązane na podstawie umowy rozwiązującej;
- 2) zarządzanie środkami pieniężnymi zgromadzonymi na rachunku opłaty przejściowej na zasadach określonych w ustawie;
- 3) przekazywanie wytwórcy, o którym mowa w pkt 1, środków na pokrycie jego kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44;
- 4) sporządzanie i przedstawianie pisemnych informacji i sprawozdań, o których mowa w:
 - a) (uchylona)
 - b) art. 57 – ministrowi właściwemu do spraw energii;
- 5) wykonywanie innych zadań określonych w odrębnych ustawach.

2. Zysk Zarządcy Rozliczeń S.A. przeznacza się wyłącznie na finansowanie działalności określonej w ust. 1.

Art. 50. 1. Operator obejmuje wszystkie akcje Zarządcy Rozliczeń S.A.

2. Akcje Zarządcy Rozliczeń S.A. mogą zostać pokryte wyłącznie wkładami pieniężnymi wniesionymi w całości przed jej zarejestrowaniem.

3. Akcje Zarządcy Rozliczeń S.A. są akcjami imiennymi i nie podlegają zamianie na akcje na okaziciela.

4. Przepisy ust. 1–3 stosuje się odpowiednio w przypadku podwyższenia kapitału zakładowego Zarządcy Rozliczeń S.A.

Art. 51. 1. Akcje Zarządcy Rozliczeń S.A. nie mogą być zbywane ani obciążane, z wyjątkiem nieodpłatnego ich przekazania na rzecz Skarbu Państwa.

2. Akcje Zarządcy Rozliczeń S.A. nie podlegają zajęciu w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, 1495, 1501, 1553 i 1579) oraz przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.

3. Na akcjach Zarządcy Rozliczeń S.A. nie można ustanawiać zabezpieczenia zobowiązań podatkowych w trybie przepisów działu III rozdziału 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 52. Kapitał zakładowy Zarządcy Rozliczeń S.A. nie może być obniżany.

Art. 52a. (uchylony)

Art. 53. Zarządca Rozliczeń S.A. nie może emitować obligacji zamiennych albo obligacji z prawem pierwszeństwa.

Art. 54. 1. Środki zgromadzone przez Zarządcę Rozliczeń S.A. w ramach działalności, o której mowa w art. 49, mogą być lokowane w:

- 1) skarbowych papierach wartościowych,
- 2) obligacjach gwarantowanych lub poręczanych przez Skarb Państwa,
- 3) depozytach bankowych i bankowych papierach wartościowych w walucie polskiej

– z uwzględnieniem ust. 3.

2. Termin wymagalności lokat, o których mowa w ust. 1, Zarządca Rozliczeń S.A. powinien dostosować do terminu wypłat kwot na pokrycie kosztów osieroconych, kosztów, o których mowa w art. 44, oraz terminów spłaty zaciągniętego zadłużenia.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553 i 1556.

3. W przypadku przewidywanego terminu wymagalności lokat, o którym mowa w ust. 2, dłuższego niż 6 miesięcy, Zarządca Rozliczeń S.A., za zgodą walnego zgromadzenia, lokuje środki finansowe w certyfikatach inwestycyjnych funduszu inwestycyjnego, zarządzanego przez towarzystwo funduszy inwestycyjnych, w którym podmiotem dominującym, w rozumieniu ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, z późn. zm.⁶⁾), jest Skarb Państwa lub państwowa osoba prawna.

4. Zarządca Rozliczeń S.A. może, za zgodą walnego zgromadzenia, certyfikaty inwestycyjne, o których mowa w ust. 3, wymieniać na akcje przedsiębiorstw energetycznych.

5. Zarządca Rozliczeń S.A. może, za zgodą walnego zgromadzenia, akcje, o których mowa w ust. 4, nieodpłatnie przekazać na rzecz Skarbu Państwa.

6. Uprawnienia z akcji przedsiębiorstw energetycznych, o których mowa w ust. 4, przysługujące Zarządcy Rozliczeń S.A. wykonuje minister właściwy do spraw energii.

Art. 55. (uchylony)

Art. 55a. 1. Rada nadzorcza Zarządcy Rozliczeń S.A. składa się od 3 do 7 członków, powoływanych i odwoływanych przez walne zgromadzenie.

2. Przewodniczącego rady nadzorczej powołuje walne zgromadzenie.

3. Zarząd Zarządcy Rozliczeń S.A. jest powoływany i odwoływany przez walne zgromadzenie.

Art. 56. 1. Zarządca Rozliczeń S.A. nie może zostać połączony z inną spółką ani ulec podziałowi bądź przekształceniu.

2. Zarządca Rozliczeń S.A. może zostać rozwiązany uchwałą walnego zgromadzenia, podjętą nie wcześniej niż po:

- 1) spełnieniu w całości świadczeń na rzecz wytwórców w postaci przekazania środków na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44, lub wygaśnięciu praw wytwórców do pokrycia kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44;
- 2) wyznaczeniu innego operatora wykonującego zadania operatora rozliczeń energii odnawialnej w rozumieniu ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r. poz. 2389, z późn. zm.⁷⁾);
- 3) spłacie całości zaciągniętych zobowiązań;
- 4) wyznaczeniu innego podmiotu dokonującego rozliczeń finansowych rynku mocy na mocy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o rynku mocy (Dz. U. z 2018 r. poz. 9 oraz z 2019 r. poz. 42).

3. (uchylony)

4. Przepisu art. 459 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych nie stosuje się do Zarządcy Rozliczeń S.A., z wyjątkiem ust. 2.

Art. 57. Zarządca Rozliczeń S.A. składa ministrowi właściwemu do spraw energii corocznie, w terminie do końca pierwszego kwartału, sprawozdanie ze swojej działalności, w tym informacje o wpływach z opłaty przejściowej i stanie środków na rachunku opłaty przejściowej, kwotach wypłaconych wytwórcom na pokrycie kosztów osieroconych oraz kosztów, o których mowa w art. 44, kosztach działalności, bieżącym i planowanym zadłużeniu spółki oraz przedstawia, na żądanie ministra właściwego do spraw energii, informacje z zakresu swojej działalności.

Rozdział 8

Kary pieniężne

Art. 58. 1. Karze pieniężnej podlega wytwórca, który nie dopełnia obowiązku przekazywania danych, o którym mowa w art. 28 ust. 1 i 5, a także przekazuje niepełne lub nierzetelne dane, o które wystąpił Prezes URE.

2. Karę pieniężną wymierza Prezes URE, w drodze decyzji administracyjnej, do wysokości 10% kwoty kosztów osieroconych, określonej w załączniku nr 2 do ustawy dla danego wytwórcy.

3. Wpływy z tytułu kar pieniężnych są przekazywane na rachunek opłaty przejściowej.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2215, 2243 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 730, 875, 1495 i 1572.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2245 oraz z 2019 r. poz. 42, 60, 730, 1495 i 1524.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących**Art. 59.** (pominięty)

Rozdział 10

Przepisy dostosowujące i końcowe

Art. 60. 1. Przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej z pierwszym dniem miesiąca następującego po upływie 210 dni od dnia wejścia w życie ustawy zaprzestają pobierania opłaty przesyłowej w części wynikającej ze składnika wyrównawczego stawki systemowej określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 46 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

2. W terminie 210 dni od dnia wejścia w życie ustawy, przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej dostosują taryfy, które będą stosowane od dnia, o którym mowa w ust. 1, do zasad określonych w ustawie.

3. Prezes URE może zażądać, aby przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w określonym terminie, nie krótszym niż 21 dni, przedłożyły do zatwierdzenia taryfy kalkulowane bez uwzględnienia kosztów wymienionych w art. 45 ust. 1a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które będą stosowane od dnia, o którym mowa w ust. 1.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie wyłączają obowiązku opracowywania taryf na zasadach i w trybie określonych w przepisach prawa energetycznego.

Art. 61. Informacje, o których mowa w art. 16 pkt 1 i 2, operator i płatnik opłaty przejściowej przedstawia po raz pierwszy Prezesowi URE, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 62. 1. Prezes URE uwzględnia w 2009 r., przy obliczaniu kwoty korekty, o której mowa w art. 30 ust. 1 i 2, różnicę między prognozowaną wartością nakładów na środki trwałe, które ma ponieść wytwórca zgodnie z umową długoterminową w latach 2005–2007, związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej, a rzeczywistą wartością faktycznie poniesionych przez wytwórcę nakładów na te środki trwałe, zgodnie z umową długoterminową, związanych z wytwarzaniem energii elektrycznej.

2. Wytwórca będący stroną umowy rozwiązującej przekazuje Prezesowi URE, w terminie do dnia 30 czerwca 2009 r., dane dotyczące rzeczywistej wartości nakładów na środki trwałe, o których mowa w ust. 1.

Art. 63. W terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy operator zawiąże spółkę „Zarządca Rozliczeń S.A.”.

Art. 64. Pierwsze przekazanie sprawozdania, o którym mowa w art. 29 ust. 1, nastąpi do dnia 30 kwietnia 2009 r.

Art. 65. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia⁸⁾, z wyjątkiem art. 24, art. 30, art. 45 i art. 46, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.

⁸⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 20 lipca 2007 r.

Załączniki do ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r.

Załącznik nr 1

**WYKAZ WYTWÓRCÓW – STRON UMÓW DŁUGOTERMINOWYCH SPRZEDAŻY MOCY I ENERGII
ELEKTRYCZNEJ, JEDNOSTEK WYTWÓRCZYCH OBJĘTYCH TYMI UMOWAMI ORAZ PLANOWANE DATY
SPEŁNIENIA WARUNKÓW TECHNICZNYCH**

Lp.	Nazwa wytwórcy (firma)	Umowa długoterminowa – data zawarcia i okres, na który została zawarta	Jednostka wytwórcza	Wskazanie, czy jednostki wytwórcze zostały oddane do użytku, a w przypadku jednostek wytwórczych nieoddanych – planowana data spełnienia warunków technicznych
1	2	3	4	5
1	Grupa Kapitałowa BOT – Górnictwo i Energetyka S.A. z siedzibą w Łodzi			
1.1	Przedsiębiorstwo Elektrownia Opole S.A. z siedzibą w Brzeziu k. Opola	Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 27 września 1996 r., zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2012 r.	Bloki nr 1–4	Oddane do użytku
1.2	Przedsiębiorstwo Elektrownia Turów S.A. z siedzibą w Bogatyni	Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 26 sierpnia 1994 r., zawarta na okres do dnia 16 grudnia 2016 r.	Bloki nr 1–10	Oddano do użytku bloki nr 1–6 oraz 8–10; blok nr 7 – do likwidacji
2	Południowy Koncern Energetyczny S.A. z siedzibą w Katowicach	Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 12 kwietnia 1995 r., zawarta z Elektrownią Jaworzno III S.A. (obecnie Południowy Koncern Energetyczny S.A.), na okres do dnia 31 grudnia 2008 r. Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 30 września 1996 r., zawarta z Elektrownią Łaziska S.A. (obecnie Południowy Koncern Energetyczny S.A.), na okres do dnia 31 grudnia 2011 r. Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 18 grudnia 1996 r., zawarta z Elektrownią Siersza S.A. (obecnie Południowy Koncern Energetyczny S.A.), na okres do dnia 31 grudnia 2012 r.	Bloki nr 1–6 Bloki nr 9–12 Bloki nr 6 i 7	Oddane do użytku Oddane do użytku Oddane do użytku

1	2	3	4	5
		Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 27 czerwca 1996 r., zawarta z Elektrownią Siersza S.A. (obecnie Południowy Koncern Energetyczny S.A.), na okres do dnia 30 kwietnia 2008 r.	Bloki nr 3 i 6	Oddane do użytku
		Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 12 września 1996 r., zawarta z Elektrownią Jaworzno III S.A. (obecnie Południowy Koncern Energetyczny S.A.), na okres do dnia 31 grudnia 2011 r.	Bloki nr 1 i 2 El. Jaworzno II	Oddane do użytku
		Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 11 grudnia 1996 r., zawarta z EC Katowice S.A. (obecnie Południowy Koncern Energetyczny S.A.), na okres do dnia 31 grudnia 2011 r.	Blok ciepłowniczy	Oddany do użytku
3	Elektrownia Kozienice S.A. z siedzibą w Świerżach Górnych	Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 12 września 1997 r., zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2014 r.	Bloki nr 9 i 10	Oddane do użytku
4	Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A. z siedzibą w Nowym Czarnowie	Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 27 czerwca 1996 r., zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2010 r.	Bloki nr 1 i 2	Oddane do użytku
		Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 15 czerwca 1998 r., zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2009 r.	Bloki nr 7 i 8	Oddane do użytku
		Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 13 czerwca 1997 r., zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2009 r.	Bloki nr 1 i 2 Elektrownia Pomorzany	Oddane do użytku
5	Grupa kapitałowa ZE PAK S.A. z siedzibą w Koninie			
5.1	Przedsiębiorstwo Elektrownia Pątnów II Sp. z o.o. z siedzibą w Koninie	Umowa na dostawę mocy i energii elektrycznej z dnia 19 grudnia 1996 r., zawarta na okres do dnia 30 marca 2027 r.	Blok w Elektrowni Pątnów II	Do dnia 31 grudnia 2007 r.

1	2	3	4	5
6	Elektrociepłownia Kraków S.A. z siedzibą w Krakowie	Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 6 maja 1998 r., zawarta na okres do dnia 31 grudnia 2013 r.	Bloki nr 1–4	Oddane do użytku
7	Elektrociepłownia Rzeszów S.A. z siedzibą w Rzeszowie	Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 28 sierpnia 1998 r., zawarta na okres do dnia 30 czerwca 2012 r.	Blok gazowo-parowy	Oddany do użytku
8	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o. z siedzibą w Nowej Sarzynie	Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 28 kwietnia 1997 r., zawarta na okres do dnia 1 czerwca 2020 r.	Blok parowo-gazowy	Oddany do użytku
9	Elektrociepłownia Lublin-Wrotków Sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie	Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 15 lipca 1997 r., zawarta na okres do dnia 11 kwietnia 2010 r.	Blok gazowo-parowy	Oddany do użytku
10	Elektrociepłownia Chorzów ELCHO S.A. z siedzibą w Chorzowie	Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 30 grudnia 1998 r., zawarta na okres do dnia 31 października 2023 r.	Bloki nr 1 i 2	Oddane do użytku
11	Elektrociepłownia Zielona Góra S.A. z siedzibą w Zielonej Górze	Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 24 lipca 1998 r., zawarta na okres do dnia 1 lipca 2024 r.	Blok gazowo-parowy	Oddany do użytku
12	Elektrociepłownia Gorzów S.A. z siedzibą w Gorzowie Wielkopolskim	Umowa na dostawę energii elektrycznej z dnia 11 lipca 1996 r., zawarta na okres do dnia 15 lutego 2009 r.	Blok gazowo-parowy	Oddany do użytku

Załącznik nr 2

MAKSYMALNE WYSOKOŚCI KOSZTÓW OSIEROCONYCH DLA POSZCZEGÓLNYCH WYTWÓRCÓW
(W TYS. ZŁ NA DZIEŃ 1 STYCZNIA 2007 R.)

Lp.	Nazwa wytwórcy	Maksymalna wysokość kosztów osieroconych	Maksymalna wysokość kosztów, o których mowa w art. 44
1	Grupa Kapitałowa BOT Górnictwo i Energetyka S.A., w tym:	4 536 851	
	1.1 Elektrownia Opole S.A.	1 965 700	
	1.2 Elektrownia Turów S.A.	2 571 151	
2	Południowy Koncern Energetyczny S.A.	1 479 745	
3	Elektrownia Kozienice S.A.	623 612	
4	Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A.	633 496	
5	Grupa Kapitałowa ZE PAK S.A., w tym:	1 377 880	
	5.1 Przedsiębiorstwo Elektrownia Pątnów II Sp. z o.o.	1 377 880	
6	Elektrociepłownia Kraków S.A.	0	
7	Elektrociepłownia Rzeszów S.A.	297 415	124 395
8	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	777 535	340 655
9	Elektrociepłownia Lublin-Wrotków Sp. z o.o.	425 263	191 480
10	Elektrociepłownia Chorzów ELCHO S.A.	888 581	
11	Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.	464 297	313 477
12	Elektrociepłownia Gorzów S.A.	72 755	35 273
	Razem (KOm)	11 577 430	1 005 280

Załącznik nr 3

Kwota kosztów osieroconych dla danego roku dla wyniku finansowego prognozowanego w załączniku nr 5 (w tys. zł na dzień 1 stycznia 2007 r.)										
wytwórca	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
<i>BOT Elektrownia Opole S.A.</i>	603 205,309	548 183,943	521 253,617	57 668,363	51 606,681	48 310,086	43 280,930	36 880,388	29 414,237	25 896,225
<i>BOT Elektrownia Turów S.A.</i>	501 255,794	464 219,192	410 284,373	235 231,718	210 505,857	197 058,908	176 544,761	150 436,679	119 981,929	105 631,808
Południowy Koncern Energetyczny S.A.	583 036,566	256 143,829	267 781,155	140 817,527	124 781,944	107 184,262				
Elektrownia Kozienice S.A.	215 639,991	124 176,213	89 279,380	59 127,925	52 215,511	38 073,428	23 499,482	21 599,692		
Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A.	180 806,939	168 429,907	148 760,168	135 499,132						
ZE PAK-Pątnów II		196 172,714	191 068,636	89 323,042	88 016,216	87 759,544	80 582,367	71 181,899	69 909,605	68 161,682
Elektrociepłownia Rzeszów S.A.	85 448,657	79 642,022	56 309,104	26 818,959	24 737,569	24 458,812				
Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	89 110,269	85 077,241	71 776,063	96 880,628	89 297,053	89 272,643	89 263,767	73 676,919	15 538,576	15 528,295
Elektrociepłownia Lublin-Wrotków Sp. z o.o.	156 920,333	141 231,594	127 111,400	0,000						
Elektrociepłownia Chorzów ELCHO Sp. z o.o.	155 416,528	158 968,718	159 492,922	55 215,003	55 215,003	50 774,255	47 190,220	42 463,316	41 596,881	27 849,208
Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.	91 023,105	84 419,651	70 125,887	31 387,128	30 232,063	28 009,753	27 111,872	27 111,872	27 111,872	26 001,421
Elektrociepłownia Gorzów S.A.	34 271,958	30 207,976	8 275,134							

	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025
<i>BOT Elektrownia Opole S.A.</i>									
<i>.BOT Elektrownia Turów S.A.</i>									
Południowy Koncern Energetyczny S.A.									
Elektrownia Kozienice S.A.									
Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A.									
ZE PAK-Pątnów II	68 063,744	50 547,843	49 725,642	47 826,365	45 581,830	43 936,102	43 340,831	43 340,831	43 340,831
Elektrociepłownia Rzeszów S.A.									
Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	15 528,295	15 528,295	15 528,295	15 528,295					
Elektrociepłownia Lublin-Wrotków Sp. z o.o.									
Elektrociepłownia Chorzów ELCHO Sp. z o.o.	21 308,109	21 308,109	19 326,188	8 114,193	8 114,193	8 114,193	8 114,193		
Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.	17 711,729	3 033,575	182,237	182,237	182,237	182,237	182,237	106,305	

Załącznik nr 4

KWOTY ZALICZEK NA POCZET KOSZTÓW OSIEROCONYCH NA LATA 2007–2025 [W TYS. ZŁ]

	2007				2008			
	I kwartał	II kwartał	III kwartał	IV kwartał	I kwartał	II kwartał	III kwartał	IV kwartał
BOT Elektrownia Opole S.A.	150 801,327	150 801,327	150 801,327	150 801,327	137 045,986	137 045,986	137 045,986	137 045,986
BOT Elektrownia Turów S.A.	125 313,949	125 313,949	125 313,949	125 313,949	116 054,798	116 054,798	116 054,798	116 054,798
Południowy Koncern Energetyczny S.A.	145 759,141	145 759,141	145 759,141	145 759,141	64 035,957	64 035,957	64 035,957	64 035,957
Elektrownia Kozienice S.A.	53 909,998	53 909,998	53 909,998	53 909,998	31 044,053	31 044,053	31 044,053	31 044,053
Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A.	45 201,735	45 201,735	45 201,735	45 201,735	42 107,477	42 107,477	42 107,477	42 107,477
ZE PAK - Pątnów II					49 043,178	49 043,178	49 043,178	49 043,178
Elektrociepłownia Rzeszów S.A.	21 362,164	21 362,164	21 362,164	21 362,164	19 910,505	19 910,505	19 910,505	19 910,505
Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	22 277,567	22 277,567	22 277,567	22 277,567	21 269,310	21 269,310	21 269,310	21 269,310
Elektrociepłownia Lublin-Wrotków Sp. z o.o.	39 230,083	39 230,083	39 230,083	39 230,083	35 307,899	35 307,899	35 307,899	35 307,899
Elektrociepłownia Chorzów „Elcho” Sp. z o.o.	38 854,132	38 854,132	38 854,132	38 854,132	39 742,179	39 742,179	39 742,179	39 742,179
Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.	22 755,776	22 755,776	22 755,776	22 755,776	21 104,913	21 104,913	21 104,913	21 104,913
Elektrociepłownia Gorzów S.A.	8567,989	8567,989	8567,989	8567,989	7 551,994	7 551,994	7 551,994	7 551,994

[illegible]

Załącznik nr 5

PROGNOZOWANA WARTOŚĆ WYNIKU FINANSOWEGO NETTO Z DZIAŁALNOŚCI OPERACYJNEJ, SKORYGOWANEGO O AMORTYZACJĘ, DOSTĘPNEGO DO OBSŁUGI ZAINWESTOWANEGO KAPITAŁU WŁASNEGO I OBCEGO (W TYS. ZŁ)

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
<i>BOT – Górnictwo i Energetyka S.A.</i>										
<i>BOT Elektrownia Bełchatów S.A.</i>	484 561,848	495 330,895	747 345,189	756 102,348	769 506,106	782 682,534	778 202,227	811 495,996	835 483,178	
<i>BOT Elektrownia Opole S.A.</i>	-28 257,951	59 301,491	185 752,148	214 451,311	218 917,948	223 664,920	226 534,314	224 715,049	223 265,392	162 955,300
<i>BOT Elektrownia Turów S.A.</i>	79 479,923	189 565,070	394 069,269	426 475,385	452 251,799	462 139,343	407 742,938	371 037,301	374 878,990	355 697,721
Południowy Koncern Energetyczny S.A.	-289 390,775	-901,991	370 541,160	420 963,418	432 550,505	434 549,272				
Elektrownia Kozienice S.A.	-119 235,835	-31 827,591	122 668,817	126 140,920	127 820,861	128 071,407	129 014,305	131 550,927		
Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A.	-49 592,843	49 316,763	104 626,711	110 536,221						
ZE PAK S.A.										
Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A. bez Pątnów II	13 037,043	21 170,701	66 145,178	70 486,341	71 314,806	72 636,160	73 546,986	75 568,427	74 555,049	77 441,927
Pątnów II	0,000	88 936,254	126 612,212	133 392,309	137 697,925	141 779,936	140 764,284	148 433,744	146 148,018	139 421,893
Elektrociepłownia Kraków S.A.	29 427,103	35 618,349	55 011,633	56 816,237	58 248,102	59 715,572	61 219,515			
Elektrociepłownia Rzeszów S.A.	-49 650,991	-48 507,746	-30 437,427	-42 130,526	-38 371,129	-36 562,323				
Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	-73 877,168	-74 963,402	-68 474,267	-77 570,428	-71 749,599	-69 929,873	-68 066,107	-66 157,255	-64 202,251	-62 199,998

Elektrociepłownia Lublin-Wrotków Sp. z o.o.	-96 688,164	-102 761,997	-65 464,957	-90 677,860						
Elektrociepłownia Chorzów ELCHO Sp. z o.o.	12 357,010	19 036,805	37 559,782	39 342,714	40 360,502	41 403,732	42 473,025	43 569,017	44 692,362	45 843,726
Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.	-26 788,101	-20 864,785	-2 892,650	-7 538,061	-1 733,553	-1 675,291	-1 615,797	-1 555,350	-1 494,034	840,834
Elektrociepłownia Gorzów S.A.	-10 341,593	-4 717,186	7 453,454							
	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	
ZE PAK S.A.										
Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A. bez Pątnów II	77 015,699	77 695,144	75 049,332	63 993,737	-8 425,600	-8 338,421	-7 889,197	-7 386,216	-7 595,884	
Pątnów II	151 406,953	148 922,045	138 175,815	151 356,803	157 516,419	163 526,343	161 129,161	167 288,734	163 287,199	
Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	-60 148,864	-58 048,062	-55 896,417	-53 692,725						
Elektrociepłownia Chorzów ELCHO Sp. z o.o.	47 023,793	45 930,340	46 296,213	43 714,914	44 769,577	45 850,464	46 958,215			
Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.	943,127	1 046,664	976,583	1 062,191	1 148,517	1 235,448	1 322,859	1 392,285		

STOPA DYSKONTA

[illegible]

Załącznik nr 7

WYKAZ JEDNOSTEK WYTWÓRCZYCH UWZGLĘDNIONYCH W KALKULACJI
KOSZTÓW OSIEROCONYCH WYTWÓRCÓW I UWZGLĘDNIANY
W KOREKTACH KOSZTÓW OSIEROCONYCH

Lp.	Nazwa wytwórcy lub podmiot	Jednostka wytwórcza
1	2	3
1	BOT Górnictwo i Energetyka S.A.	
1.1	Elektrownia Opole S.A.	
		Elektrownia Opole – bloki 1-4
1.2	Elektrownia Bełchatów S.A.	
		Elektrownia Bełchatów – 1-4
		Elektrownia Bełchatów – 5-12
1.3	Elektrownia Turów S.A.	
		Elektrownia Turów – bloki 1-3
		Elektrownia Turów – bloki 4-6
		Elektrownia Turów – bloki 8-10
2	Zespół Elektrowni Pątnów-Adamów-Konin S.A.	
		Elektrownia Konin – kolektor
		Elektrownia Pątnów II
		Elektrownia Konin – bloki 8, 9
		Elektrownia Adamów – bloki 1-5
		Elektrownia Pątnów – bloki 1-6
3	Południowy Koncern Energetyczny S.A.	
		Elektrownia Jaworzno II
		Blok 2
		JA II blok 3 [JW2 1-03]
		JA II układ kolekt. [JW2 1-01, 1-04, 1-06]
		Elektrownia Jaworzno III
		Elektrownia Jaworzno III – bloki 1, 2, 5, 6 z IOS
		Elektrownia Jaworzno III – bloki 3, 4 bez IOS
		Elektrownia Łagisza – bloki 6, 7
		Elektrownia Siersza – bloki 1, 2
		Elektrownia Siersza – bloki 3, 6
		Elektrownia Łaziska – bloki 1, 2
		Elektrownia Łaziska – bloki 9-12
		Elektrociepłownia Bielsko-Biała – Elektrociepłownia
		Elektrociepłownia Bielsko-Biała I
		Elektrociepłownia Katowice
		Elektrownia Halemba – bloki 1-4
		Elektrownia Blachownia
		Elektrownia Łagisza – bloki 1-5 bez IOS
		Elektrownia Siersza – bloki 4, 5 bez IOS

1	2	3
4	Elektrownia Kozienice S.A.	
		Elektrownia Kozienice – bloki 2, 4
		Elektrownia Kozienice – bloki 9, 10
		Elektrownia Kozienice – bloki 1, 8
		Elektrownia Kozienice – bloki 3, 5
		Elektrownia Kozienice – bloki 6, 7
5	Zespół Elektrowni Dolna Odra S.A.	
		Elektrownia Dolna Odra – bloki 1, 2
		Elektrownia Dolna Odra – Pomorzany 1, 2
		Elektrownia Dolna Odra – bloki 7, 8
		Elektrownia Dolna Odra – bloki 3, 4
		Elektrownia Dolna Odra – bloki 5, 6
		EC Szczecin
6	Elektrociepłownia Kraków S.A.	
		Elektrociepłownia Kraków – bloki 3, 4
		Elektrociepłownia Kraków – bloki 1, 2
7	Elektrociepłownia Zielona Góra S.A.	
		Elektrociepłownia Zielona Góra – część gazowa
		Elektrociepłownia Zielona Góra – część węglowa
8	Elektrociepłownia Rzeszów S.A.	Elektrociepłownia Rzeszów
9	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna Sp. z o.o.	Elektrociepłownia Nowa Sarzyna
10	Elektrociepłownia Lublin-Wrotków Sp. z o.o.	Elektrociepłownia Lublin-Wrotków
11	Elektrociepłownia Chorzów ELCHO Sp. z o.o.	Elektrociepłownia Chorzów ELCHO
12	Elektrociepłownia Gorzów S.A.	
		Elektrociepłownia Gorzów – część gazowa
		Elektrociepłownia Gorzów – część węglowa

Załącznik nr 8

ZALICZKI NA POCZET KOSZTÓW OKREŚLONYCH W ROZDZIALE 6
[DANE W TYS. ZŁ WEDŁUG WARTOŚCI NA DZIEŃ 1 STYCZNIA 2007 R.]

Wytwórca	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
EC Lublin-Wrotków	61 005	58 154	56 924	15 397						
EC Rzeszów	25 225	24 037	23 486	22 665	20 082	8 899				
EC Nowa Sarzyna	39 893	37 972	36 901	35 496	31 529	28 015	24 728	21 922	19 454	16 809
EC Zielona Góra	30 922	27 280	25 873	23 665	21 805	20 144	18 212	16 755	15 491	13 176
Elektrociepłownia Gorzów S.A.	16 607	16 236	2 430							
	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024		
EC Lublin-Wrotków										
EC Rzeszów										
EC Nowa Sarzyna	15 098	14 866	13 107	4 866						
EC Zielona Góra	12 723	15 587	14 123	13 626	13 172	12 089	11 244	7 591		